

บทที่ 4

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 ผลการทดลองที่ 1 อิทธิพลของปัจจัยเรียกให้หายใจที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

ทำการทดลองโดยพนักงานปัจจัยเรียก (46-0-0) ความเข้มข้น 0 0.05 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ ให้กับต้นกล้าทุก 1 เดือน จำนวน 4 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อต้นกล้ามีใบจริง 2 ใน จนอายุครบ 5 เดือน น้ำหนักข้อมูลเมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1-5 เดือน ปรากฏผลการทดลองดังต่อไปนี้

4.1.1 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของลำต้น

ปัจจัยเรียกความเข้มข้น 0 0.05 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ จะทำให้ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของต้นกล้าอายุ 5 เดือน ที่ไม่เป็นไปตามแนวทางที่ได้วางแผนการทดลองเอาไว้ แสดงให้เห็นถึงความแปรปรวนของตัวอย่างที่สูงมากอย่างมาก (ตารางที่ 1) ดังนี้

ความสูงของต้นกล้าที่พันด้วยเรียกในระดับต่าง ๆ มีค่าอثرระหว่าง

35.17-42.40 ซม.

เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นเมื่อค่าอثرระหว่าง 3.11-4.36 มม. เมื่อพันด้วย

เรียกระดับต่าง ๆ

ส่วนน้ำหนักแห้งลำต้นของต้นกล้ามีค่าอثرระหว่าง 1.54-3.42 กรัม

การเปลี่ยนแปลงด้านความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้ง ลักษณะของต้นกล้า จะเป็นไปอย่างแปรปรวน ตั้งแต่เริ่มต้นในเดือนมิถุนายนจนถึงสุดการทดลองในเดือนตุลาคม (ภาพที่ 1 และตารางผนวกที่ 1 2 3)

ตารางที่ 1 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของต้นกล้าที่พ่นด้วยน้ำยาเรีย ในระดับต่าง ๆ เมื่ออายุ 5 เดือน

ระดับความเข้มข้นน้ำยาเรีย (%)	ความสูง (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น (มม.)	น้ำหนักแห้งลำต้น (ก.)
0.00	36.00	3.66	1.97
0.05	35.17	4.35	2.41
0.10	35.50	3.11	1.54
0.50	42.40	4.36	3.42
LSD (0.05)	NS	0.97	1.59

4.1.2 จำนวนใบประกอบ และน้ำหนักแห้งของใบ

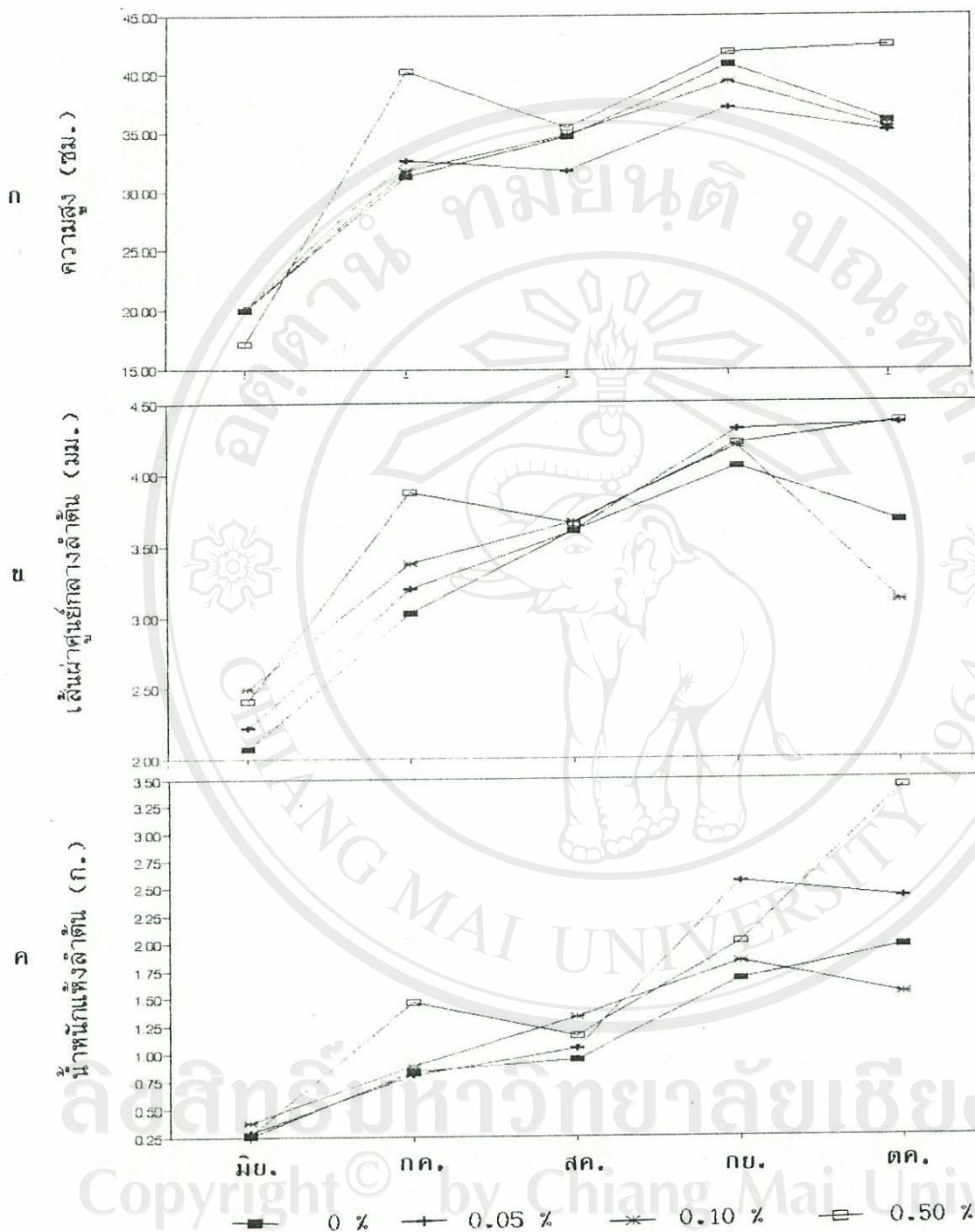
จำนวนใบประกอบ และน้ำหนักแห้งของใบของต้นกล้ามีความที่ได้รับน้ำยาเรีย ระดับความเข้มข้น 0 0.05 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ จะมีความแปรปรวนมาก ไม่เป็นไปตามแนวทางที่ได้วางแผนการทดลองไว้ (ตารางที่ 2)

ต้นกล้าที่ได้รับน้ำยาเรียในระดับความเข้มข้นต่าง ๆ ตั้งกล่าวข้างต้น มีจำนวนใบประกอบอยู่ระหว่าง 21.17-36.40 ใบ

ล้วนน้ำหนักแห้งของใบมีค่าอยู่ระหว่าง 1.18-2.56 กรัม

การเพิ่มของจำนวนใบประกอบและน้ำหนักแห้งของใบจะเป็นไปอย่างไม่สม่ำเสมอ ตั้งแต่เริ่มต้นในเดือนมิถุนายนจนถึงเดือนสุดท้ายของการทดลอง ในเดือนตุลาคม (ภาพที่ 2 และ ตารางแนวโน้มที่ 4 5)

All rights reserved
Digitized by Chiang Mai University

ภาพที่ 1 การเจริญเติบโตของต้นกล้าวะเขามที่พันด้วยปุ๋ยเรียกงานใบ ในระดับความ
เข้มข้น 0 0.05 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ เมื่ออายุได้ 1-5 เดือน
(ก) ความลุยง (ข) เส้นผ่าศูนย์กลางลำตัว และ (ค) น้ำหนักแห้งลำตัว

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2 จำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้งในของตันกล้ามขามที่ผ่านด้วยบุ้ยญี่เรียวใน
ระดับต่าง ๆ เมื่ออายุ 5 เดือน

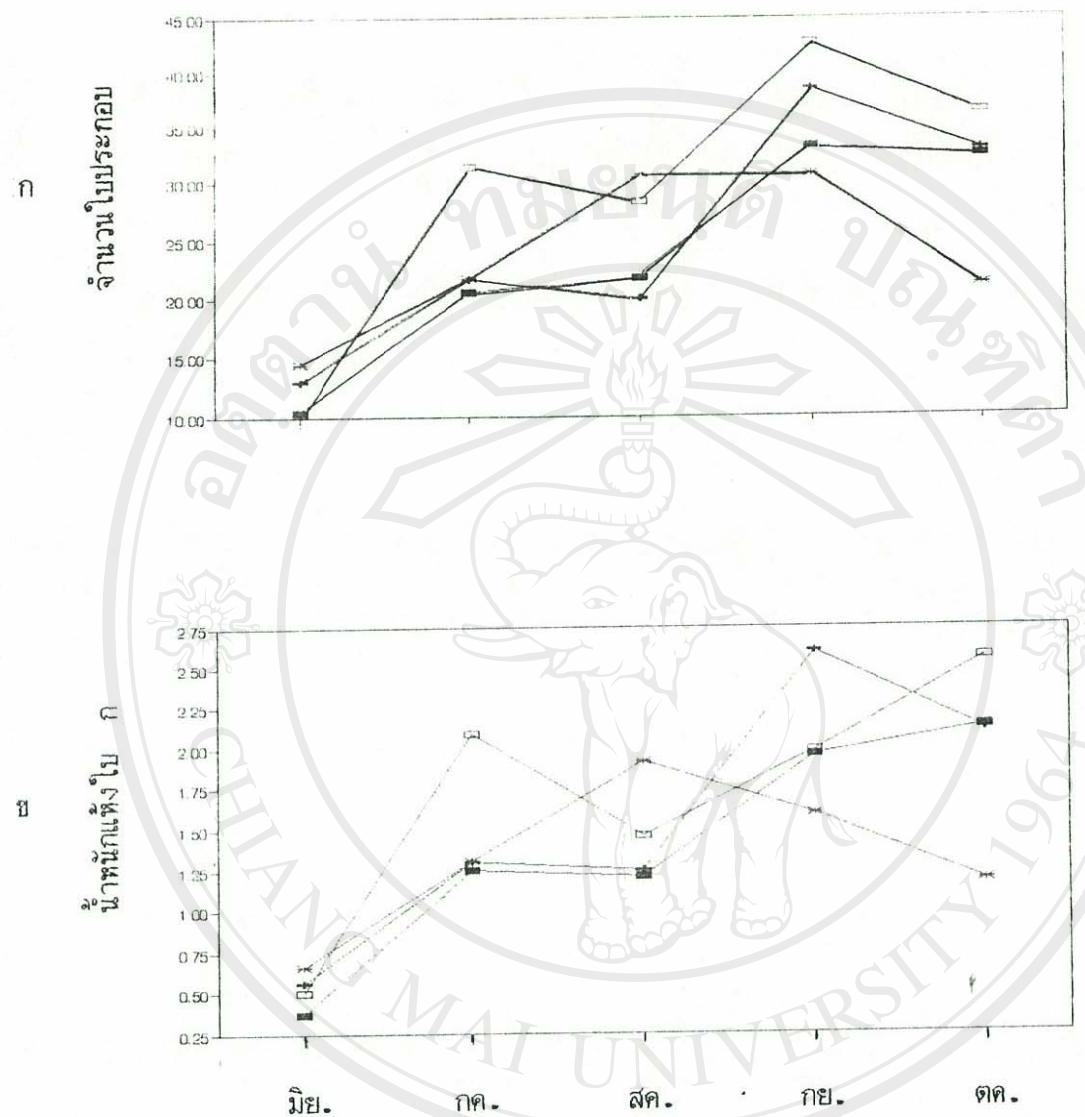
ระดับความเข้มข้นบุ้ยญี่เรียว (%)	จำนวนในประกอบ	น้ำหนักแห้งใน (%)
0.00	32.43	2.13
0.05	33.00	2.11
0.10	21.17	1.18
0.50	36.40	2.56
LSD (0.05)	13.60	1.17

4.1.3 น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน : ราก และน้ำหนักแห้งรวม

น้ำหนักแห้งของส่วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน : ราก และน้ำหนักแห้งรวมของตันกล้ามขามที่ผ่านด้วยบุ้ยญี่เรียวความเข้มข้น 0.05 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ พนว่าจะมีความแปรปรวนอย่างมาก ทั้งในแบ่งของการเจริญเติบโต และในแบ่งของผลการทดลองที่ไม่เป็นไปในแนวทางที่ได้วางแผนการทดลองไว้ (ตารางที่ 3) และไม่มีความแตกต่างทางสถิติแต่อย่างไร

ตันกล้ามเนื้อน้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดินอยู่ระหว่าง 2.72-5.98 กรัม เมื่อได้รับบุ้ยญี่เรียวระดับความเข้มข้นต่าง ๆ

น้ำหนักแห้งรากของตันกล้ามที่ได้รับบุ้ยญี่เรียวระดับความเข้มข้นต่าง ๆ มีค่าอยู่ระหว่าง 1.77-3.83 กรัม
อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน : ราก ของตันกล้ามที่ได้รับบุ้ยญี่เรียวทางใบทุก
ระดับมีค่าตั้งแต่ 1.40 : 1 จนถึง 1.56 : 1

ภาพที่ 2 การเจริญเติบโตของตันกล้ามขามที่พ่นด้วยปิโตรเซนต์เรียบทางใบ ในระดับความเข้มข้น 0 0.05 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ เมื่ออายุได้ 1-5 เดือน

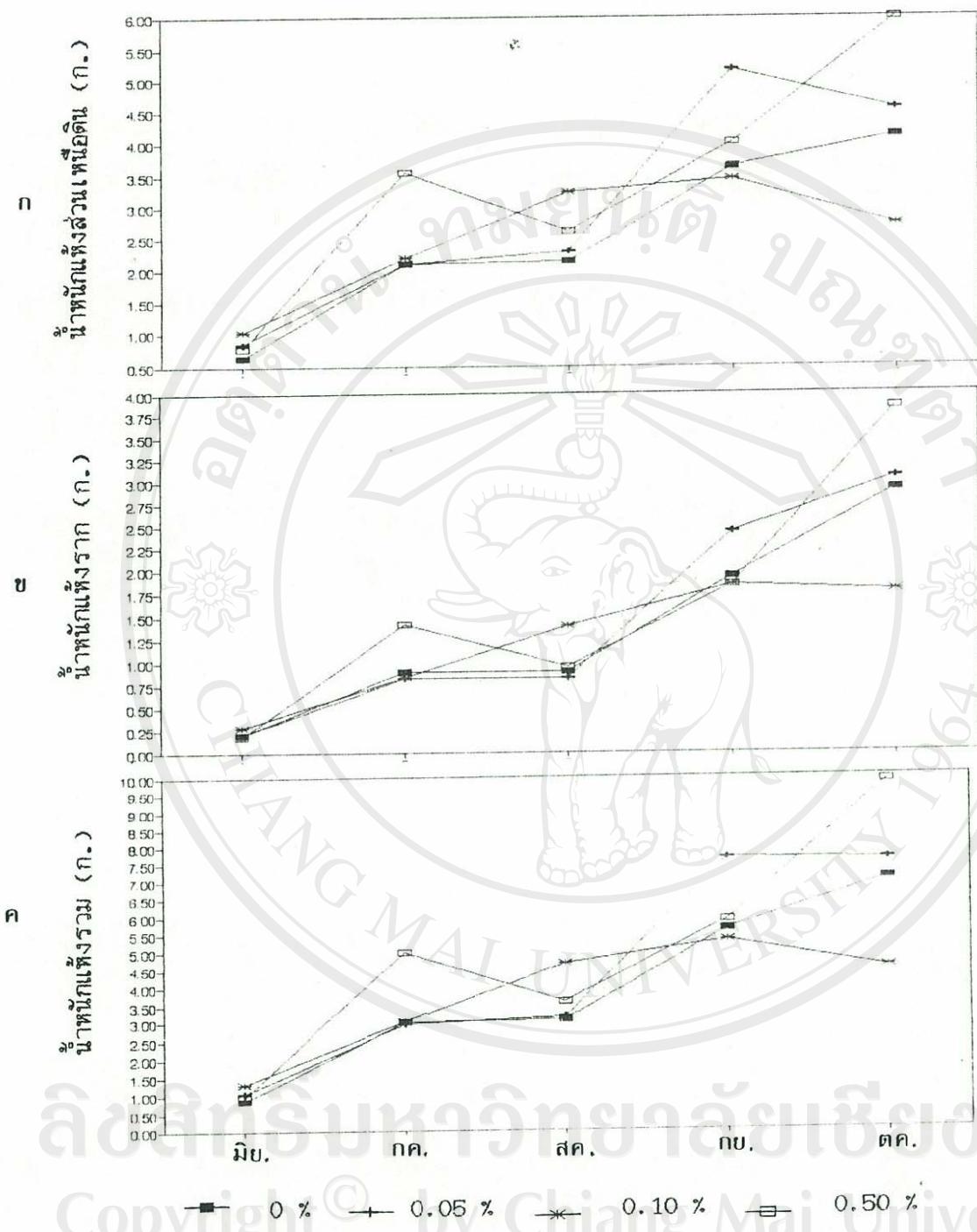
(ก) จำนวนในปริมาณ (ข) น้ำหนักแห้งใน

สำหรับน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่ได้รับปุ๋ยเรีย 0.50 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงสุดคือ 9.81 กรัม ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญกับต้นที่มีน้ำหนักแห้งรวมน้อยที่สุด คือได้รับปุ๋ยเรีย 0.10 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเดือนที่ได้รับปุ๋ยเรียน้อยกว่านี้ และที่ไม่ได้รับปุ๋ยเลยกลับมีน้ำหนักรวมมากกว่า แสดงว่าตัวอย่างที่ได้จากการทดลองมีความแปรปรวนมาก

ในตารางภาคผนวกที่ 6 7 8 และภาพที่ 3 แสดงให้เห็นถึงการเนื้อมของน้ำหนักแห้งล้วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้ามะขาม ซึ่งมีความแปรปรวนถึง 2 ทศทางคือ พวงที่ได้รับปุ๋ยเรียระดับเดียวกัน บางครั้งการเก็บผลการเจริญเติบโตครั้งหลังกลับได้ตัวเลขการเจริญเติบโตที่น้อยกว่าครั้งแรก ส่วนผลการทดลองในด้านระดับของปุ๋ยเรียที่ได้ก็มีความแปรปรวนมาก คือพวงที่ได้รับปุ๋ยมากกลับมีการเจริญเติบโตน้อยกว่าพวงที่ได้รับปุ๋ยน้อยหรือไม่ได้รับเลย และขณะเดียวกันก็น้อยกว่าพวงที่ได้รับปุ๋ยมากกว่าตัวอย่าง

ตารางที่ 3 น้ำหนักแห้งล้วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราล้วนของล้วนเหนือดิน : ราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้ามะขามที่พ่นด้วยปุ๋ยเรียระดับต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

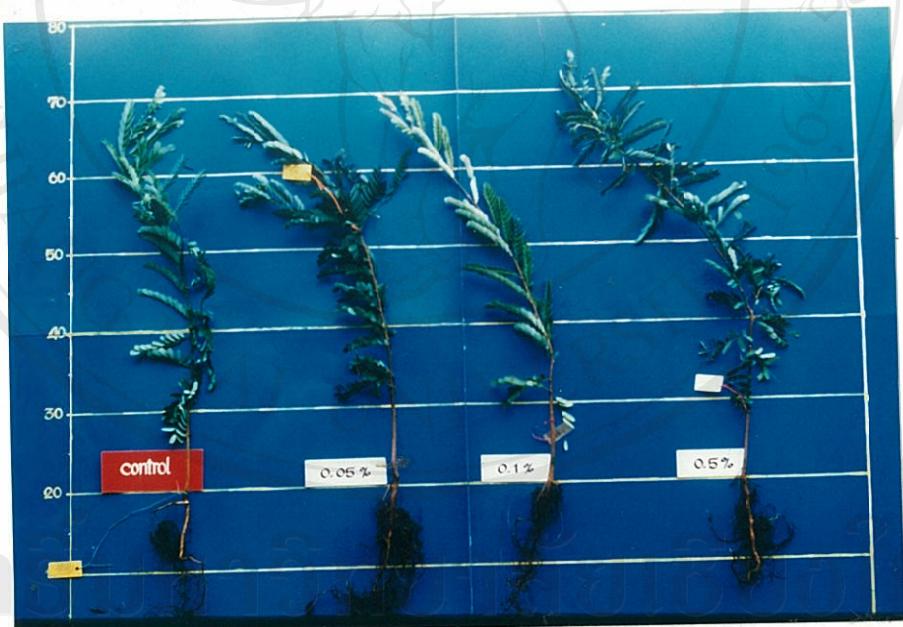
ระดับความเข้มข้น ปุ๋ยเรีย (%)	น้ำหนักแห้ง ^{ล้วน} เหนือดิน (ก.)	น้ำหนักแห้ง ^{ล้วน} ราก (ก.)	อัตราล้วนของล้วน เหนือดิน : ราก	น้ำหนักแห้งรวม (ก.)
0.00	4.10	2.91	1.40 : 1	7.01
0.05	4.52	3.04	1.48 : 1	7.56
0.10	2.72	1.77	1.53 : 1	4.49
0.50	5.98	3.83	1.56 : 1	9.81
LSD (0.05)	2.43	1.91	-	4.21

ภาพที่ 3 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามะเขือที่พันเดี่ยวปุ๋ยเรียกว่างในระดับความเข้มข้น 0, 0.05, 0.10 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ เมื่ออายุได้ 1-5 เดือน
 (ก) น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อติด (ข) น้ำหนักแห้งราก และ (ค) น้ำหนักแห้งรวมทั้งต้น

Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved v e d

แม้ว่าการพ่นปุ๋ยเรียบทางใบแก้ต้นกล้ามacheamในการทดลองนี้จะมีผลทำให้การเจริญเติบโตของต้นใบ ราก และการสะสมน้ำหนักแห้งเป็นไปอย่างแปรปรวนมาก แต่ก็พบว่าการพ่นปุ๋ยเรียในอัตรา 0.50 เปอร์เซ็นต์ มีแนวโน้มจะทำให้ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นและการเจริญเติบโตโดยรวมของต้นกล้ามacheam เมื่ออายุ 5 เดือนมากที่สุด (ภาพที่ 4) ซึ่งเป็นจุดประஸงค์สำคัญในการทดลองครั้งนี้ อีกประการหนึ่งก็คือ ที่ระดับความเข้มข้น 0.50 เปอร์เซ็นต์ ไม่พบว่าต้นกล้ามacheam ก็ต่อการเป็นพิษแต่อย่างใด จังหวะที่จะมีการทดลองพ่นปุ๋ยเรียบทางใบแก้ต้นกล้ามacheam ในระดับความเข้มข้นที่สูงกว่านี้แต่ไม่ควรเกิน 0.6 เปอร์เซ็นต์ (สรสิทธิ์ 2529) และถ้ากว่านี้ อาจจะได้ความเข้มข้นที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ต้นกล้ามacheam มีการเจริญเติบโตดีที่สุด ขณะเดียวกันก็ไม่เป็นพิษต่อต้นกล้าด้วย

ภาพที่ 4 ต้นกล้ามacheamที่พ่นด้วยปุ๋ยเรียบทางใบที่ระดับ 0.05 0.10 0.05 และ 0.50 เปอร์เซ็นต์ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

4.1.4 ปริมาณในต่อเจน ฟอลฟอร์ส และ ไบตัลเชียมทั้งหมดในใบ ลำต้น และ ราก เป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก

ปริมาณของในต่อเจน ฟอลฟอร์ส และ ไบตัลเชียมทั้งหมดในใบ ลำต้น และ ราก เป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของต้นกล้ามีขนาดที่พันเดียวปุ่ยเรียกหางใน อัตราความ เชื้อมั่น 0 0.5 0.10 และ 0.50 เบอร์เซ็นต์ ต่างมีค่าใกล้เคียงกันเมื่อเทียบระหว่าง แต่ละล่วงของต้นกล้า (ตารางที่ 4) เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ตารางที่ 4 ปริมาณของในต่อเจน ฟอลฟอร์ส และ ไบตัลเชียมทั้งหมดในใบ ลำต้น และ ราก เป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของต้นกล้ามีขนาดที่พันเดียวปุ่ยเรียกหางใน ในระดับต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ระดับความเชื้อมั่น ปุ่ยเรีย (%)	ในต่อเจน			ฟอลฟอร์ส (% โดยน้ำหนัก)			ไบตัลเชียม		
	ใบ	ลำต้น	ราก	ใบ	ลำต้น	ราก	ใบ	ลำต้น	ราก
0.00	1.70	0.98	0.97	0.27	0.19	0.19	1.78	0.94	1.28
0.05	1.81	1.06	2.24	0.24	0.13	0.23	1.48	1.09	1.14
0.10	2.44	1.35	1.72	0.19	0.18	0.19	2.65	0.74	0.94
0.50	2.81	1.04	0.99	0.23	0.18	0.24	2.32	0.90	0.99

จากตารางที่ 4 พบว่าการให้ปุ่ยเรียกหางในแก้ต้นกล้ามีขนาดในอัตรา ที่สูงขึ้น เป็นการเพิ่มปริมาณในต่อเจนในใบ ลำต้น และ รากขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ การเจริญเติบโตที่มีแนวโน้มว่าการเจริญเติบโตของต้นกล้ามีขนาดที่ได้รับปุ่ยเรียกหางใน ใน อัตราความเชื้อมั่น 0.50 เบอร์เซ็นต์ ค่อนข้างต่ำกว่าการให้ปุ่ยในระดับต่ำ ส่วนระดับของฟอลฟอร์สมีค่าใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะพันเดียวปุ่ยเรียกหางใน ใน อัตรา 0.19-0.27 0.13-0.19 และ 0.19-0.24 เบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก ของน้ำหนักแห้งใน ลำต้น และ ราก ตามลำดับ

เมื่อพ่นน้ำยาเรียกหางในแก้ตันกล้าที่ระดับ 0-0.50 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ตันกล้ามีระดับไปตัวสเชี่ยมในใน ลำต้น และรากอยู่ระหว่าง 1.48-2.65 0.74-1.09 และ 0.94-1.28 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งใน ลำต้น และราก ตามลำดับ

เนื่องจากน้ำยาเรียกเป็นสารประกอบในโตรเจนที่ชิมผ่านคิวติเคิล (Cuticle) ได้ด้วยอัตราเร็วที่สูงกว่าไอก้อนเดียว ๆ 10-20 เท่า (ยงยุทธ 2527) จึงเหมาะสมสำหรับที่จะใช้เป็นน้ำยาเรียกหางใน เพื่อเพิ่มระดับในโตรเจนในตันพืชในการฟื้นฟื้นอาการชาดชาดในโตรเจน เนரะจะสามารถลดแทนล้วนที่ขาดได้อย่างรวดเร็ว

ปริมาณของในโตรเจน ฟอสฟอรัส และไปตัวสเชี่ยมในใน ลำต้น และราก ของตันกล้าที่มีอายุ 1-5 เดือน แสดงไว้ในตารางผนวกที่ 9 10 11

จัดทำโดย
ภาควิชาชีวเคมี
คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.2 ผลการทดลองที่ 2 อิทธิพลของปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟตที่มีต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

เพาะเมล็ดมะขามลงในถุงพลาสติกสีดำขนาด 6×10 นิ้ว เมื่อต้นกล้ามีใบจริง 2 ใบ จังให้ปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟต อัตรา 0 2 4 6 และ 8 กรัมต่อต้น จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 2 ให้ปุ๋ยหลังจากครั้งแรก 45 วัน รากทึกหัวมูลเมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1-5 เดือน คือระหว่างเดือนมิถุนายน 2534 ถึงตุลาคม 2534

การใส่ปุ๋ยได้ใส่โดยใส่ในร่องรอบโคนต้น ห่างจากโคนต้น 3 ซม. กลบดินแล้วรดน้ำให้ชุ่ม หลังใส่ปุ๋ยแล้วต้นกล้าปรากฏอาการเป็นพิษเนื่องจากปุ๋ย โดยเฉพาะปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟต อัตรา 4 6 และ 8 กรัมต่อต้น ต้นกล้าที่ใช้ในการทดลองคืออยู่ระหว่างเก็บหมุด สังทิปรากภูมิของการใบใหม่ของต้นกล้า จากนั้นเลี้ต้นค่อยๆ แห้งเป็นเส้นๆ ตามและตายในที่สุด การที่ต้นกล้าตายไปจำนวนมากทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ การตายของต้นกล้าอาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้คือ

1. ปริมาณปุ๋ยที่มากเกินไปจะมีผลทำให้ความเข้มข้นของไอออน (ions) ที่อยู่ในสารละลายระหว่างอนุภาคของดินสูงขึ้นจนเกิดลักษณะ plasmolysis แก่ระบบหากของพืช (Tisdale and Nelson, 1975) โดยการทดลองนี้ทำในถุงที่มีขนาด 6×10 นิ้ว ทำให้ความเข้มข้นของปุ๋ยมากเกินไปเมื่อเทียบกับปริมาณของวัสดุปลูก

2. การใส่ปุ๋ยทางดินแก่ต้นกล้ามะขามที่ยังอ่อน (มีใบจริง 2 ใบ) อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ต้นกล้าตายได้ เนื่องจากระบบหากยังไม่แข็งแรงพอ

จากการทดลองของมนตรี (2533) พบว่าการให้ปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟตในอัตรา 9 และ 12 กรัมต่อต้น แก่ต้นกล้าลำไยพันธุ์ดอ ทำให้ต้นกล้าเกิดอาการใบไหม้จากความเป็นพิษของปุ๋ยในอัตราที่สูงเกินไป แม้ว่าต้นกล้าลำไยจะมีอายุถึง 3 เดือน และปลูกในถุงขนาด 8×12 นิ้ว ก็ตาม

ถ้าจะมีการทดลองอิทธิพลของปุ๋ยเอมโมเนียมชัลเฟตที่มีต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขามอีกรอบ น่าจะมีการทดลองในแบบของความเข้มข้นของปุ๋ยในอัตราที่จะไม่ทำให้เกิดความเป็นพิษแก่ต้นกล้า รวมทั้งอายุของต้นกล้าที่เหมาะสมที่จะเริ่มใส่ปุ๋ย

4.3 ผลการทดลองที่ 3 อิทธิพลของความเข้มแสงที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

ในการศึกษาอิทธิพลของความเข้มแสงนี้ ได้ขยายปลูกต้นกล้ามะขามไปไว้ในส่วนที่ มีความเข้มแสง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ของความเข้มแสงขนาดปกติ ใช้ตาก่อน พลาสติกสีดำพรางแสง บันทึกข้อมูลการเจริญเติบโตและปริมาณชาดูในโตรเจน ผลสอนรัล และใบตัดสีเขียวในใบ ราก และลำต้น เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1-6 เดือน

4.3.1 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นหนึ่งครั้งต่อเดือน 3 ซม. และน้ำหนักแห้ง ล้ำต้น

จากการศึกษาพบว่า ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้ง ล้ำต้นของต้นกล้ามะขามที่ปลูกภายนอกได้ส่วนความเข้มแสง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 5)

ต้นกล้ามีความสูง 49.20 46.17 และ 22.00 ซม. เมื่อปลูกภายนอกได้ ส่วนความเข้มแสง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นเม็ดค่าสูงสุดคือ 4.85 มม. เมื่อปลูกภายนอกได้ส่วน ความเข้มแสง 50 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เมื่อปลูกภายนอกได้ส่วนแสง 30 และ 100 เปอร์เซ็นต์ มีขนาด 4.04 และ 3.03 มม. ตามลำดับ

ในส่วนของน้ำหนักแห้งของลำต้นนั้น ต้นกล้าที่ปลูกภายนอกได้ส่วนแสง 100 เปอร์เซ็นต์ มีค่าเพียง 0.96 กรัม ซึ่งมีค่าต่ำกว่าต้นกล้าที่ปลูกในส่วนแสง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ ที่มีน้ำหนักแห้งของต้นกล้าเป็น 3.48 และ 3.60 กรัม ตามลำดับ

การเพิ่มของความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของ ต้นกล้ามะขามค่อนข้างจะแปรปรวนตลอดการทดลอง อย่างไรก็ตามต้นกล้าที่ปลูกภายนอกได้ ส่วนแสง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ มีการเจริญเติบโตของทุกกลักษณะมากกว่าต้นกล้าที่ปลูก ในส่วนแสง 100 เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 5 (ก) (ช) (ค) และตารางผังวงที่ 12 13
(14)

ตารางที่ 5 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำตัว และน้ำหนักแห้งลำตัวของตันกล้าที่ได้รับแสง
ที่ระดับต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ความเข้มแสง (%)	ความสูง (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลางลำตัว (มม.)	น้ำหนักแห้งลำตัว (ก.)
30	49.20	4.04	3.48
50	46.17	4.85	3.60
100	22.00	3.03	0.96
LDS (0.05)	12.45	1.05	1.80

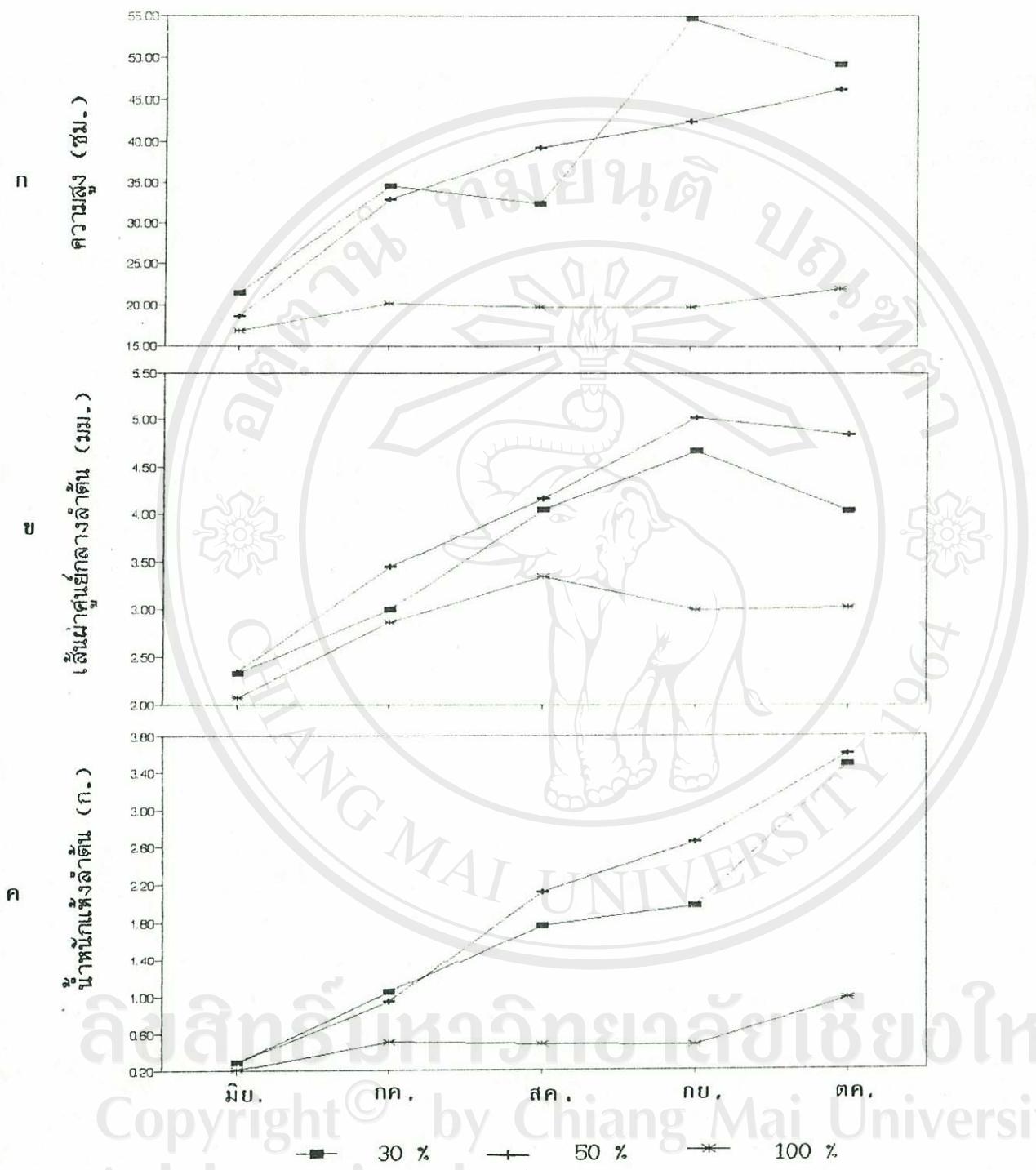
4.3.2 จำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้งใน

จำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้งในของตันกล้ามีปัญหาที่ต้องแก้ไข สำหรับ
แสง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ โดยเฉลี่ยแล้วพบว่าที่ได้รับแสงน้อยจะมีการเจริญ
เติบโตได้กว่าพวงที่ได้รับแสงเต็มที่ แม้ว่าผลการทดลองที่ได้จะมีการแปรปรวนมากก็ตาม
(ตารางที่ 6)

จำนวนในประกอบของตันกล้าที่ปัญหาที่ต้องแก้ไข สำหรับแสง 30 50 และ 100
เปอร์เซ็นต์ มีค่าเป็น 39.60 47.17 และ 27.75 ในความลึกต้น

น้ำหนักแห้งของตันกล้าที่ปัญหาที่ต้องแก้ไข สำหรับแสง 30 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่มีค่า 2.60 กรัม เมื่อปัญหาที่ต้องแก้ไข สำหรับแสง 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่มีค่า 2.51 และ 1.00 กรัม เมื่อปัญหาที่ต้องแก้ไข สำหรับแสง 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ ตามลักษณะ

การเพิ่มของจำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้งของตันกล้าที่ปัญหาที่ต้องแก้ไข สำหรับแสง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ จะมีค่ามากกว่าพวงที่ได้รับแสง 100
เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 6 (ก) (ข) และ ตารางผนวกที่ 15 16)

ภาพที่ 5 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขามที่ปลูกภายใต้สภาพความชื้นแฉ่ง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1-5 เดือน (ก) ความสูง (ข) เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และ (ค) น้ำหนักแห้งลำต้น

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

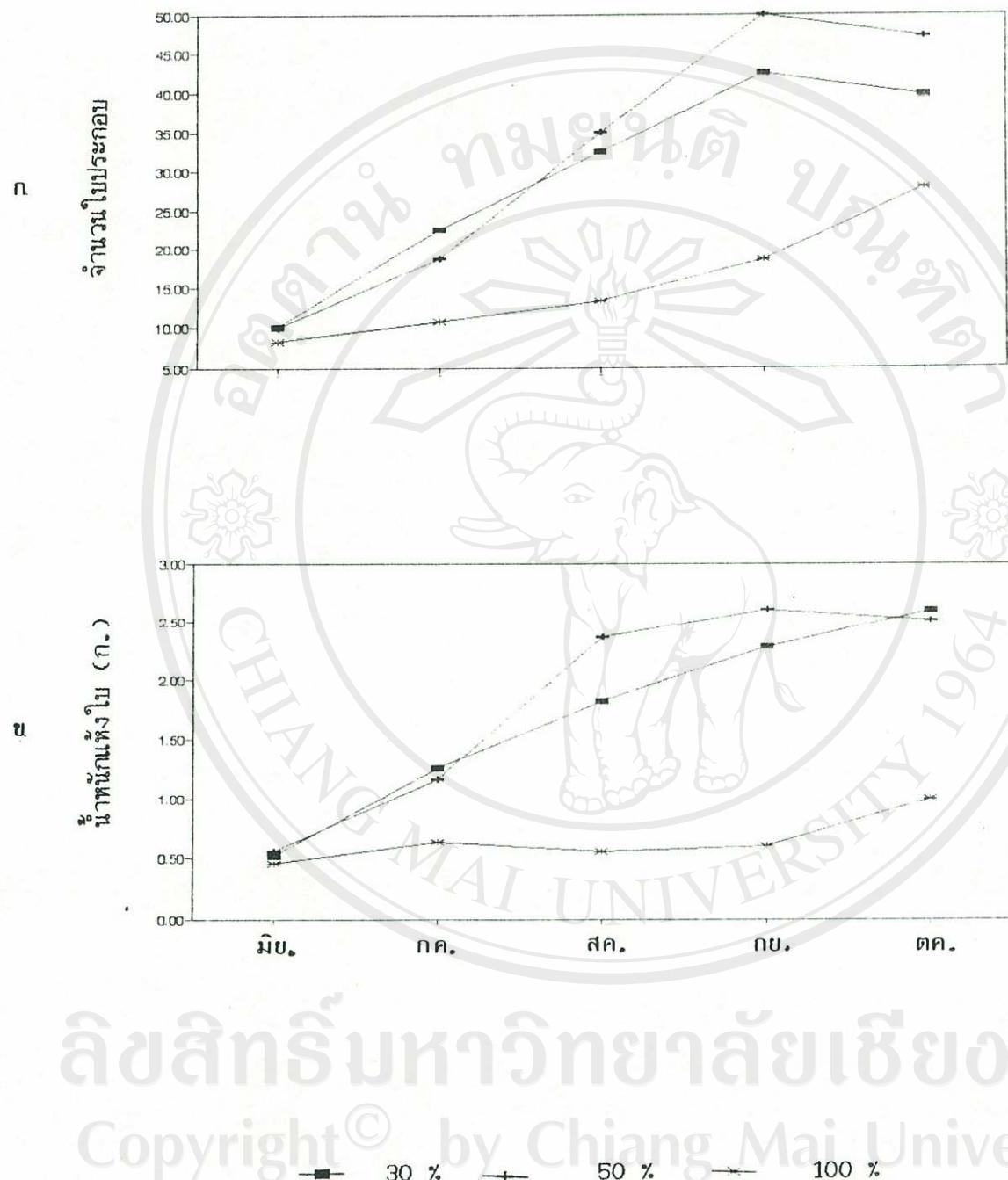
ตารางที่ 6 จำนวนใบประกอนและน้ำหนักแห้งใบ ของต้นกล้ามะขามที่ปลูกในสภาพความชื้นแสลงต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 6 เดือน

อัตราความชื้นแสลง (%)	จำนวนใบประกอน	น้ำหนักแห้งใบ (กรัม)
30	39.60	2.60
50	47.17	2.51
100	27.75	1.00
LSD (0.05)	NS	1.38

4.3.3 น้ำหนักแห้งล้วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราล้วนของล้วนเหนือดิน : ราก และน้ำหนักแห้งรวม

น้ำหนักแห้งล้วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่ปลูกภายใต้สภาพความชื้นแสลง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ มีค่ามากกว่าต้นที่ปลูกในสภาพแสลง 100 เปอร์เซ็นต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ล้วนอัตราล้วนของล้วนเหนือดิน: ราก นั้นพบว่าต้นกล้าที่ปลูกในสภาพแสลง 100 เปอร์เซ็นต์ มีค่าของอัตราล้วนมากกว่าต้นกล้าที่ปลูกในสภาพแสลง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 7)

ในเรื่องของน้ำหนักแห้งรากมีลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือภายใต้สภาพแสลง 100 เปอร์เซ็นต์ ต้นกล้ามีค่าน้ำหนักแห้งรากเท่าสุดคือ 0.95 กรัม ในขณะมีค่าเท่ากัน 4.93 และ 4.71 กรัม เมื่อปลูกภายใต้สภาพแสลง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ

ภาพที่ 6 การเจริญเติบโตของตัวเกล้ามซามที่ปลูกภายนอกได้ส่วนความเข้มแสง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ เมื่อตั้งกล้าวยังได้ 1-5 เดือน (ก) จำนวนในประกอบ (ข) น้ำหนักแห้งใน

ตารางที่ 7 น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน: ราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่ปลูกในสภาพความชื้นแฉ้งต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ระดับความชื้นแฉ้ง (%)	นน.แห้งส่วนเนื้อดิน (ก.)	นน.แห้งราก (ก.)	อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน: ราก	นน.แห้งรวม (ก.)
30	6.09	4.93	1.23 : 1	11.02
50	6.12	4.71	1.29 : 1	10.83
100	1.97	0.95	2.06 : 1	2.92
LSD (0.05)	2.95	2.95	-	5.65

อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน: ราก มีค่าเท่ากับ 1.23:1 1.29:1 และ 2.06:1 เมื่อปลูกภายใต้สภาพแฉ้ง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

การเพิ่มของน้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้ามะขามที่ปลูกในสภาพความชื้นแฉ้ง 30 และ 50 เปอร์เซ็นต์ จะสูงกว่า ต้นกล้าที่ปลูกในสภาพความชื้นแฉ้ง 100 เปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่ในเดือนที่ 1 ถึงเดือนสุดท้าย (เดือนที่ 5) ของการทดลอง (ภาพที่ 7 (ก) (ช) (ค) และตารางผนวกที่ 17 18 19)

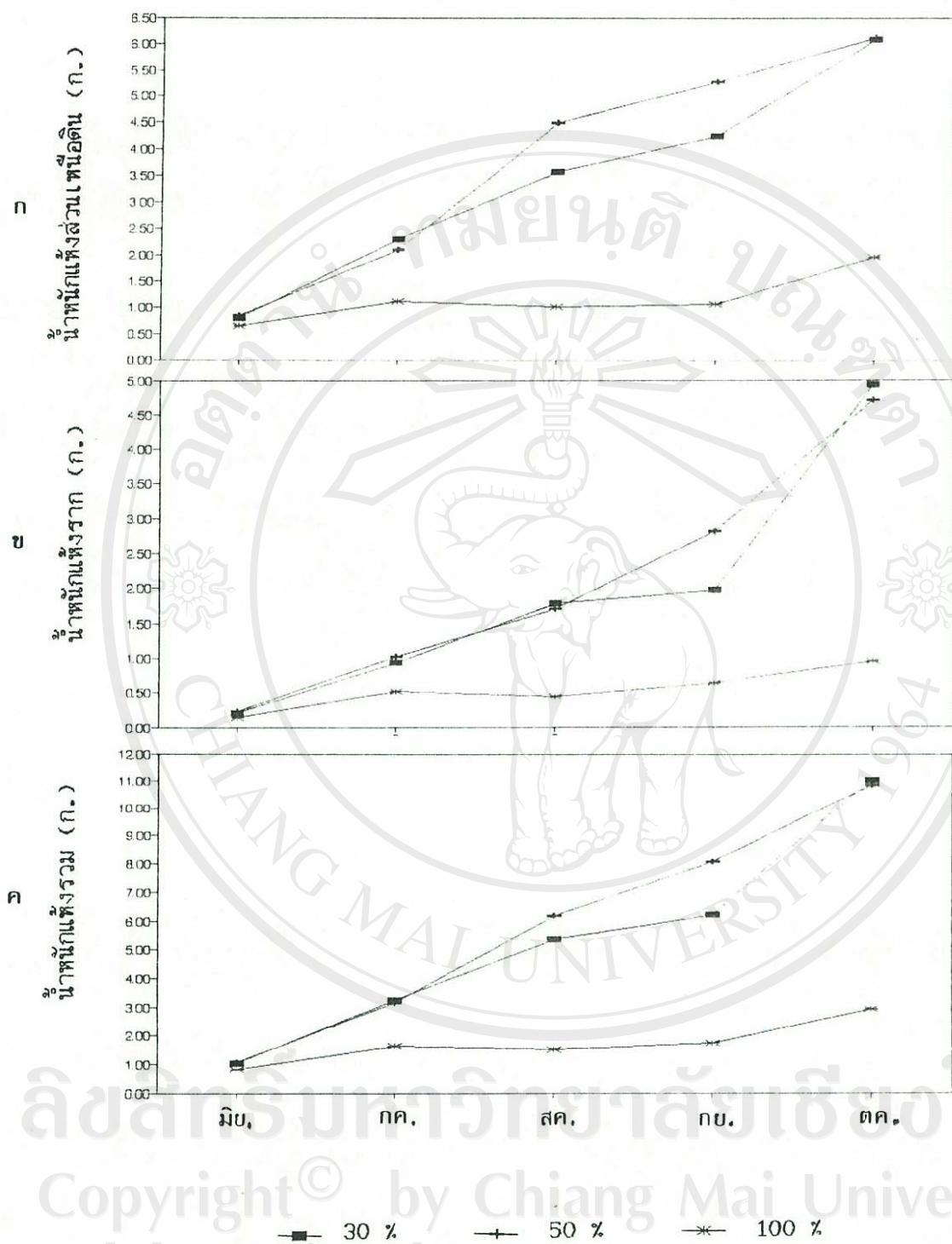
จากการทดลองถังอิฐอิฐของความชื้นแฉ้งที่มีอัตราเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขาม พอจะกล่าวได้ว่าความชื้นแฉ้งที่เหมาะสมสมสำหรับการเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขามอยู่ในช่วง 30-50 เปอร์เซ็นต์ การปลูกต้นกล้ามะขามกลางแจ้ง ในขณะที่ต้นกล้ายังอ่อนอุ่นทำให้อัตราการเจริญเติบโต และการสะสมน้ำหนักแห้งรวมทั้งต้น ต่ำกว่าของต้นกล้าที่ปลูกภายใต้ร่มเงาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 7) Hartmann and Kester (1972) รายงานว่าในกรณีที่ต้นพืชได้รับแสงที่มีความชื้นสูงเกินไป อุณหภูมิใบจะสูงขึ้นด้วย

ทำให้เป็นอันตรายต่อตันกล้าคือทำให้อัตราการหายใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่อัตราการสั้งเคราะห์แสงลดลง (Gerbaud and Andre, 1980) และข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ การทดลองนี้กระทำในฤดูฝน ระหว่างช่วงเดือนมิถุนายน - ตุลาคม ซึ่งมีปริมาณน้ำฝนในช่วงนี้ตั้งแต่ 79.0-390 มม.ต่อเดือน (ตารางผังวันที่ 56) วัสดุปลูกของตันกล้าที่เลี้ยงกลางแจ้งได้รับน้ำฝนลับกับแสงแดดจัด ซึ่งทำให้อุณหภูมิของวัสดุปลูกสูงขึ้น เนื่องจากมีน้ำเป็นตัวนำความร้อน ในบางขณะอาจสูงจนทำให้เป็นอันตรายต่อราก ซึ่งเป็นผลให้การเจริญของระบบราชะวัก ประสิทธิภาพการดูดน้ำและแร่ธาตุลดลง ส่าเหดุนอาจเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้การเจริญเติบโตโดยรวมของตันกล้าที่ปลูกกลางแจ้งน้อยกว่าตันกล้าที่ปลูกในที่มีการพรางแสง อีกประการหนึ่งอาจเกิดจากความเครียดจากการขาดน้ำ เมื่อรากบางส่วนตาย ทำให้ตันกล้าดูดน้ำได้ไม่เต็มที่ ทำให้เกิดอาการใบมีลักษณะ อัตราการหายใจลดลง หั้งน้ำเนื่องจากปากใบปิดเพื่อรักษาอุ่นภายในตันกล้าไว้ ซึ่งเป็นผลกระทบไปถึงอัตราการสั้งเคราะห์แสง ทำให้การสั้งเคราะห์แสงลดลงด้วย (เฉลิมพล 2526) ทำให้ตันกล้ามีชามที่ปลูกกลางแจ้งมีการสะสมน้ำหนักแห้งน้อย และการเจริญเติบโตต่ำกว่าต้นที่ปลูกในที่มีการพรางแสง อาจจะเป็นเพราะว่าออกซินซึ่งส่วนใหญ่จะสะสมอยู่ที่ส่วนยอดดูดกำล้ำได้ในแสงแดดจัด ออกซินเป็นยอร์โนนที่พืชสร้างขึ้นมาที่ยอด และจะไปเร่งการเจริญเติบโตในแบบทุกส่วนของพืช (ลัมพันธ์ 2527)

โดยปกติแล้วมีชามเป็นพืชที่ต้องการแสงแดดจัด แต่จากการทดลองกลับพบว่า ตันกล้ามีการเจริญเติบโตน้อยที่สุด เมื่อเลี้ยงตันกล้าไว้ในสภาพที่มีแสง 100 เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 8) ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าในระยะต้นอ่อนมีชามไม่ต้องการแสงแดดจัด การรักษาตันกล้าจากในเรือนเพาะชำไปไว้กลางแจ้งอาจจะกระทำเมื่อตันกล้าแก่พอสมควร เช่น ในการทดลองของ Volpe and Predoso (1984) ได้รายงานว่าเมื่อย้ายกล้าหายใจจากแสงเพาะชำหนึ่งไปไว้ในที่ร่ม 50 เปอร์เซ็นต์ จะมีใน 4-6 ใบ จึงค่อย ๆ ให้ได้รับแสงมากขึ้นจนถึงไม่มีการบังร่มเลยจะไม่ทำให้ใบไหม้

4.3.4 ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโปตัสเซียมใน ลำต้น และราก (เป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก)

ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโปตัสเซียมใน ลำต้น และราก เป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของตันกล้ามีชามที่ได้รับแสงในระดับความชื้น 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ มีค่าใกล้เคียงกันทั้งใน ลำต้น และราก (ตารางที่ 8) เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ກາພີ້ 7 ກາຮຈະວິຽດເດີບໄຕຂອງຕົ້ນກຳລັ້ມະຊາມທີ່ປູກກາຍໃຫ້ສ່າພຄວາມເຂັ້ມແໜ່ງ 30 50 ແລະ 100 ເປົ້ວເຊື່ອນັ້ນ ເມື່ອຕົ້ນກຳລັ້ມະຊາມ 1-5 ເດືອນ (ກ) ນ້ຳໜັກແທ່ງສ່ວນ ເທົ່ານີ້ດີນ (ຂ) ນ້ຳໜັກແທ່ງຮາກ ແລະ (ຄ) ນ້ຳໜັກແທ່ງຮວມຂອງຕົ້ນກຳລັ້ມະຊາມ

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 8 ต้นกล้ามะขามที่ได้รับในระดับความเข้มแสง 30 50 และ 100 เปอร์เซ็นต์ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

เมื่อให้แสงแก่ต้นกล้า ในระดับความเข้ม 30 50 และ 100

เปอร์เซ็นต์ พบร่วบปริมาณในโตรเจนในใบ ลำต้น และรากของต้นกล้ามะขามมีค่าอยู่ในช่วง 1.75-3.07 0.78-1.62 และ 1.02-1.71 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งของใบ ลำต้น และราก ตามลำดับ และมีแนวโน้มว่าปริมาณในโตรเจนในใบ ลำต้น และราก ของต้นกล้าที่ได้รับแสง 100 เปอร์เซ็นต์มากที่สุด

ใบ ลำต้น และรากของต้นกล้ามีปริมาณฟอสฟอรัสอยู่ระหว่าง 0.19-0.37 0.13-0.19 และ 0.19-0.36 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งของใบ ลำต้น และราก ตามลำดับ เมื่อได้รับแสง ระดับ 30-100 เปอร์เซ็นต์ และแสง 100 เปอร์เซ็นต์ เช่นกันที่มีแนวโน้มทำให้แต่ละส่วนของต้นกล้ามีปริมาณฟอสฟอรัลสูงสุด

ส่วนค่าของปริมาณโบตัลเชียมในแต่ละส่วนของต้นกล้าที่ได้รับแสง 30-100 เปอร์เซ็นต์ จะมีค่าใกล้เคียงกัน โดยในใบจะมีค่าในช่วง 1.42-1.89 ในลำต้น 0.89-0.94 และในราก 1.09-1.23 เปอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งของแต่ละส่วนของต้นกล้า

ตารางที่ 8 ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และ โปตัสมีเข้ม ทั้งหมดในใบ ลำต้น และ ราก (เป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก) ของต้นกล้ามะขามที่ได้รับแสงในระดับต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

(%)	ระดับความเข้มแสง ในโตรเจน			ฟอสฟอรัส (%) โดยน้ำหนัก)			โปตัสมีเข้ม		
	ใบ	ลำต้น	ราก	ใบ	ลำต้น	ราก	ใบ	ลำต้น	ราก
30	1.75	1.62	1.02	0.19	0.19	0.19	1.42	0.94	1.23
50	1.84	0.78	1.11	0.31	0.13	0.19	1.79	0.94	1.09
100	3.07	1.39	1.71	0.37	0.19	0.36	1.89	0.89	1.21

ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และ โปตัสมีเข้มในส่วนของใบ ลำต้น และราก ของต้นกล้าที่มีอายุ 1-5 เดือน แสดงไว้ในตารางผนวกที่ 20 21 22

จากการทดลองในแอกปเบล พบว่าความเข้มแสงน้อยจะทำให้ปริมาณไนโตรเจน และฟอสฟอรัสในใบลดลง (Jackson and Palmer, 1977) ซึ่งคล้ายกับการทดลองกับต้นกล้ามะขาม แต่ไม่ทราบกลไกที่แน่นอน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.4 ผลการทดลองที่ 4 อัตราพิษของขนาดตุ่งช้าที่มีต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

ทำการเพาะเมล็ดมะขามลงในถุงพลาสติกถังสำหรับขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว เลี้ยงไว้ภายใต้ร่มเงา 50 เปอร์เซ็นต์ บันทึกการเจริญเติบโตเมื่ออายุ 1-5 เดือน หลังจากนั้นไปจริงแล้ว 2 ใบ ตั้งนี้

4.4.1 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของลำต้น

ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้นของต้นกล้ามะขามที่เพาะในถุงพลาสติกขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 9)

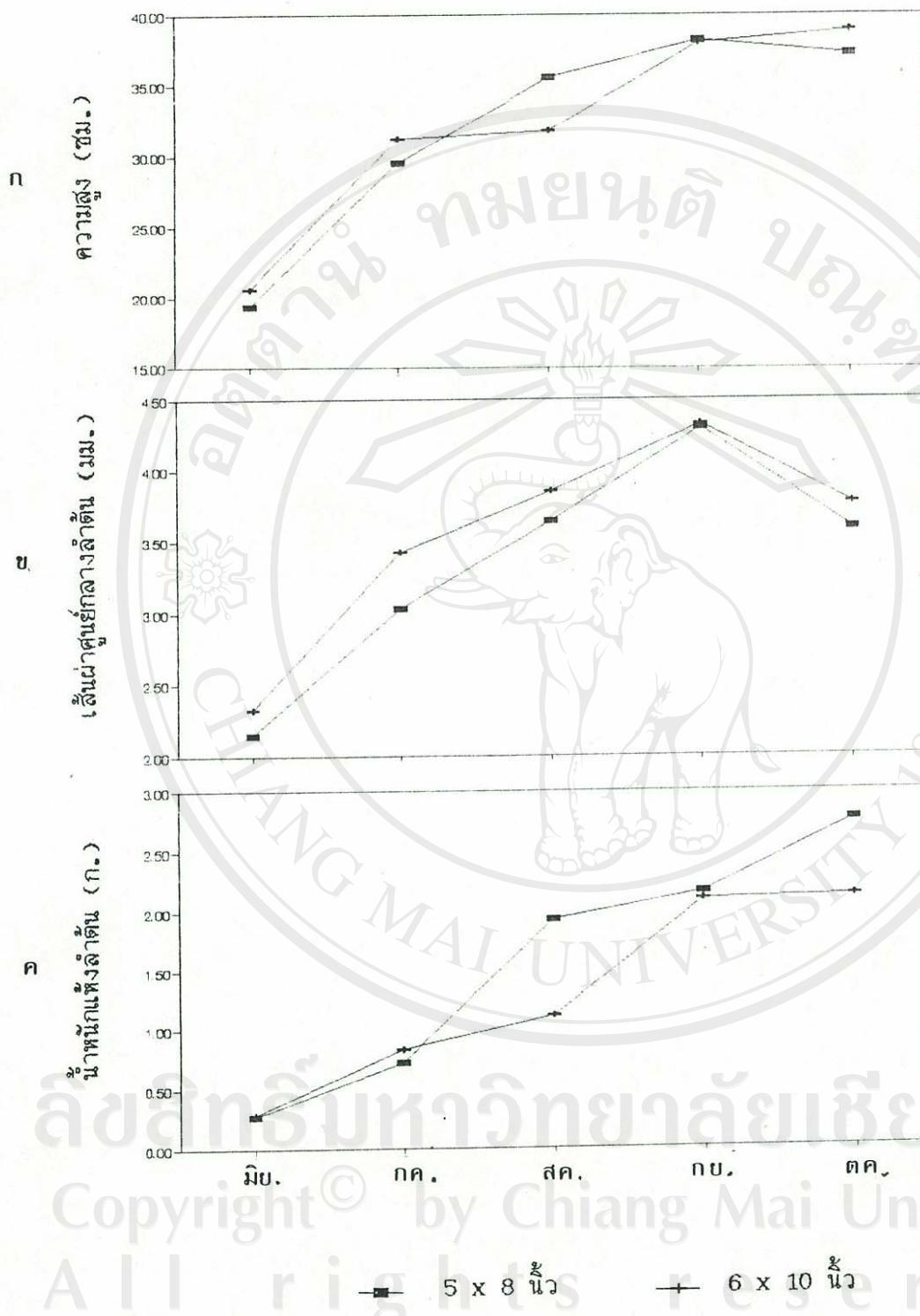
ตารางที่ 9 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้น ของต้นกล้ามะขามที่ปลูกในถุงพลาสติก 2 ขนาด เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ขนาดตุ่งช้า (นิ้ว)	ความสูง (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น (มม.)	น้ำหนักแห้งลำต้น (ก.)
5x8	37.20	3.59	2.76
6x10	38.83	3.77	2.12
LSD(0.05)	NS	NS	NS

ต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว มีความสูง 37.20 และ 38.83 ซม. ตามลำดับ

เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นมีค่า 3.59 และ 3.77 มม. ในขณะที่น้ำหนักแห้งลำต้นเท่ากัน 2.76 และ 2.12 กรัม เมื่อปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้วตามลำดับ

การเพิ่มของความสูง ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของลำต้นโดยทั่วๆ ไปจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นตั้งแต่เริ่มจนสิ้นสุดการทดลอง แม้ว่าจะมีความแปรปรวนอยู่มากก็ตาม (ตารางภาคผนวกที่ 23 24 25 และภาพที่ 9)

ภาพที่ 9 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขาม ที่ปลูกในถุงข้าขนาด 5 x 8 และ 6 x 10 นิ้ว เมื่ออายุ 1-5 เดือน (ก) ความสูง (ข) เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และ (ค) น้ำหนักแห้งลำต้น

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.4.2 จำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้งใน

จำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้ง ในของต้นกล้าที่ปลูกในถุงพลาสติกขนาด 5x8 และ 6x10 นิ้ว ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 จำนวนในประกอบ และน้ำหนักแห้ง ในของต้นกล้ามะขามที่ปลูกในถุงพลาสติก 2 ขนาด เมื่ออายุ 5 เดือน

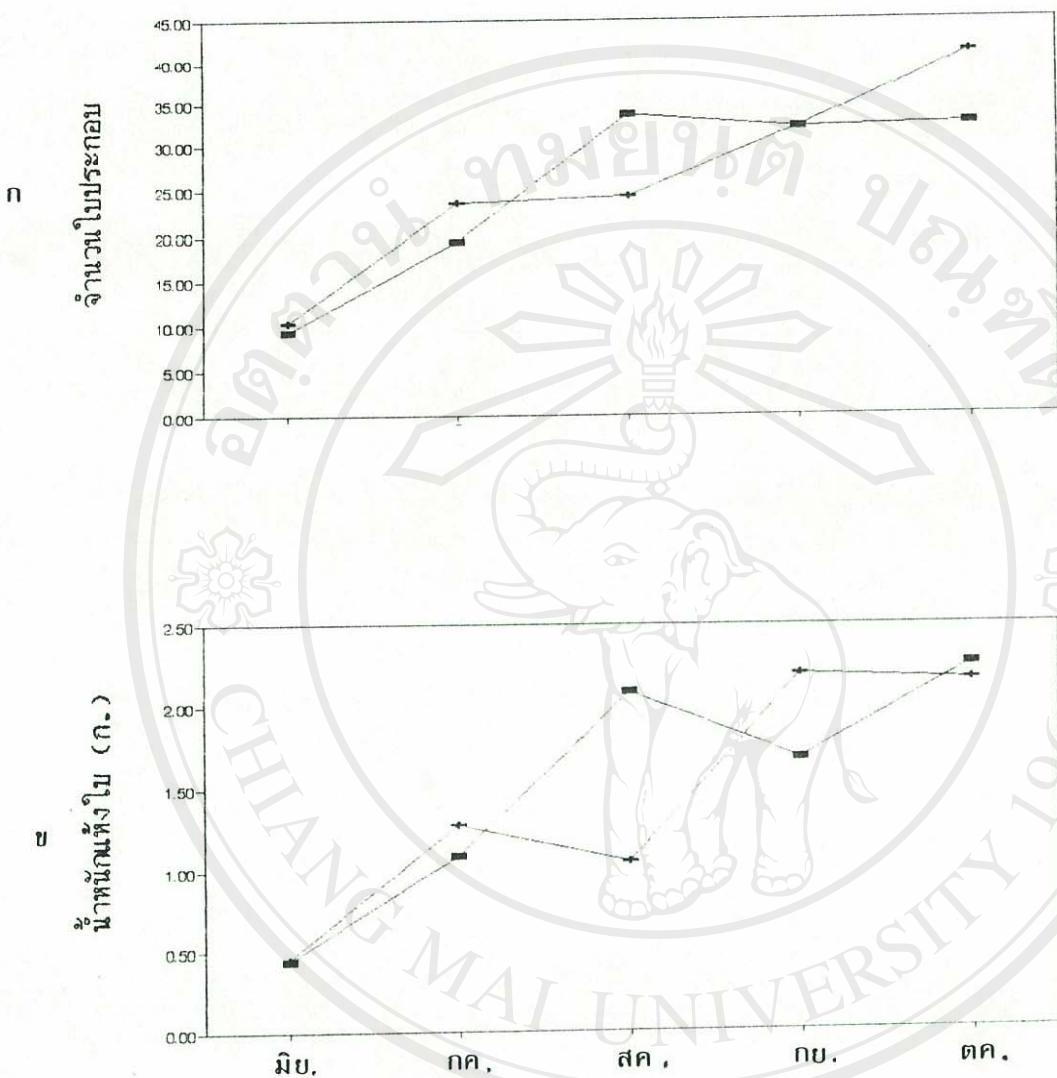
ขนาดถุงชำา (นิ้ว)	จำนวนในประกอบ	น้ำหนักแห้งใน (ก.)
5x8	32.60	2.25
6x10	41.17	2.15
LSD (0.05)	NS	NS

ต้นกล้าที่ปลูกในถุงพลาสติกขนาด 5x8 นิ้ว จะมีจำนวนในประกอบ 32.60 ใน และพบว่ามีจำนวน 41.17 ใน เมื่อปลูกในถุงพลาสติกขนาด 6x10 นิ้ว น้ำหนักแห้งในของต้นกล้าที่ปลูกในถุงพลาสติกขนาด 5x8 นิ้ว และ 6x10 นิ้ว มีค่าเป็น 2.25 และ 2.15 กรัม ตามลำดับ

การเพิ่มของจำนวนในประกอบ และน้ำหนักแห้ง ในของต้นกล้าที่ปลูกในถุงพลาสติก 2 ขนาด จะค่อยๆ เพิ่มขึ้นตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการทดลอง ในเดือนตุลาคม (ภาพที่ 10 และตารางผนวกที่ 26 27) ถึงแม้จะมีความแปรปรวนอยู่บ้างก็ตาม

4.4.3 น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเนื้อดิน: ราก และน้ำหนักแห้งรวม

น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5 x 8 และ 6 x 10 นิ้ว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 11)

ภาพที่ 10 การเจริญเติบโตของตันกล้ามชาบะที่ปลูกในถุงชำนาด 5×8 และ 6×10 นิว เมื่ออายุได้ 1 - 5 เดือน

(ก) จำนวนในประกอบ
(ข) น้ำหนักแห้งใน

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

น้ำหนักแห้งล้วนเนื้อดินของต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว มีค่าเท่ากับ 5.01 และ 4.27 กรัม ตามลำดับ

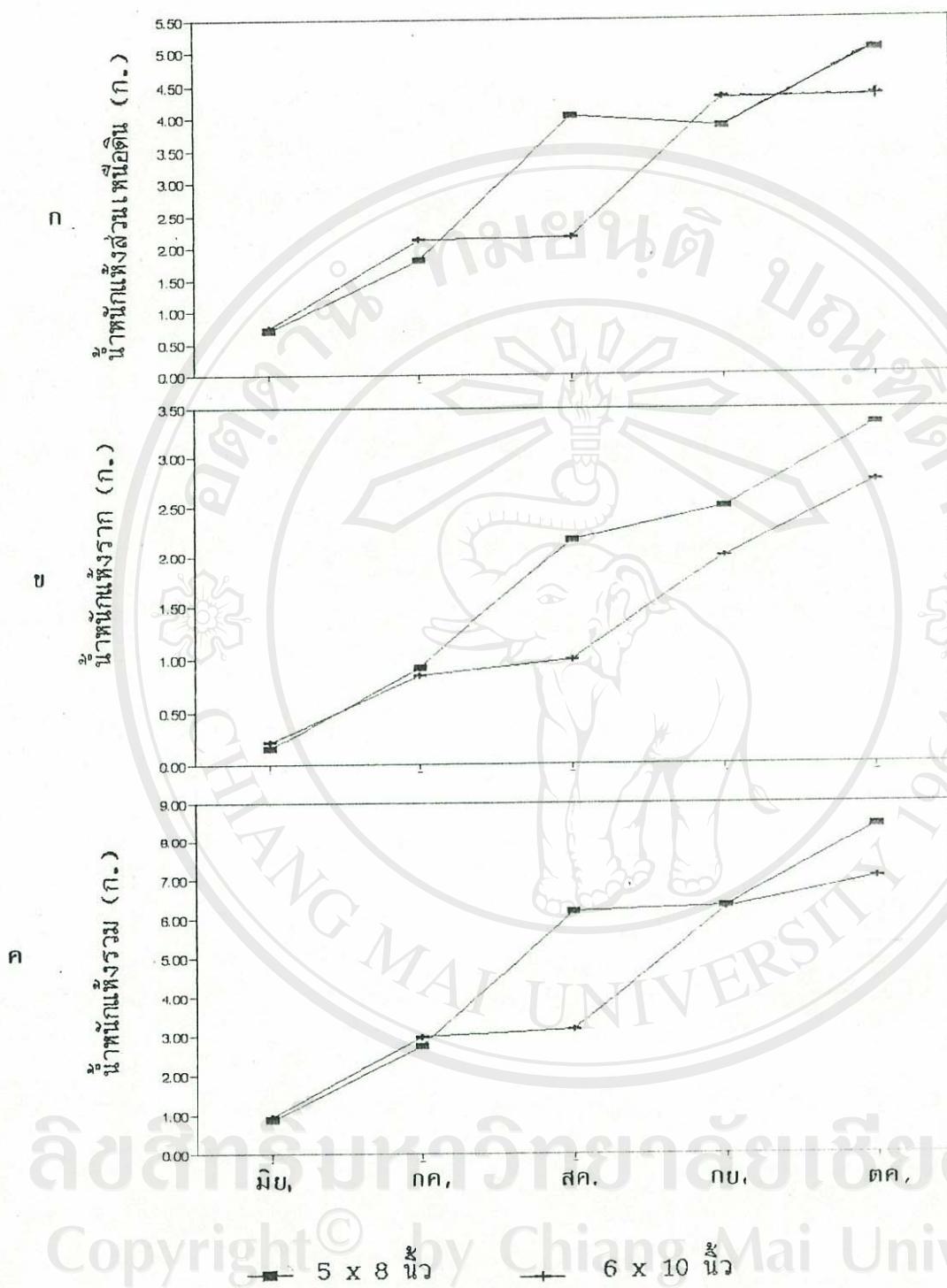
น้ำหนักแห้งของรากต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว มีค่าเท่ากับ 3.34 และ 2.76 กรัม ตามลำดับ

อัตราส่วนเนื้อดิน : ราก ของต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว มีค่าของอัตราส่วนเป็น 1.50:1 และ 1.55:1 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การเจริญเติบโตทั้งทางลักษณะและรากให้ผลใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะปลูกในถุงขนาด 5×8 หรือ 6×10 นิ้ว น้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว มีค่า 8.35 และ 7.03 กรัม ตามลำดับ อีกทั้งการที่อัตราส่วนของล้วน เนื้อดิน : ราก ของต้นกล้าในถุงขนาด 6×10 นิ้ว สูงกว่าในถุงขนาด 5×8 นิ้ว และแสดงให้เห็นว่าในถุงขนาดใหญ่กว่าจะมีรากน้อยเมื่อเทียบกับล้วนเนื้อดิน ทำให้การเจริญเติบโตในล้วนของน้ำหนักแห้งล้วนเนื้อดินและน้ำหนักแห้งรวมน้อยกว่าต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 นิ้ว เล็กน้อย

ตารางที่ 11 น้ำหนักแห้งล้วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของล้วนเนื้อดิน: ราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้ามะขามที่ปลูกในถุงพลาสติก 2 ขนาด เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ขนาดถุงช้า (นิ้ว)	นน.แห้งล้วนเนื้อดิน (ก.)	นน.แห้งราก (ก.)	ล้วนเนื้อดิน: ราก (ก.)	นน.แห้งรวม (ก.)
5×8	5.01	3.34	1.50:1	8.35
6×10	4.27	2.76	1.55:1	7.03
LSD(0.05)	NS	NS	-	NS

ในตารางเลขที่ 28 29 30 และภาพที่ 11 แสดงให้เห็นถึงการเพิ่มข่องล้วนเนื้อดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่ปลูกในถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว ตั้งแต่เดือนมิถุนายน จนถึงเดือนตุลาคม

ภาพที่ 11 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขาม ที่ปลูกในถุงชำนาด 5 x 8 และ 6 x 10 นิว เมื่ออายุได้ 1 - 5 เดือน (ก) น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อตัน
 (ข) น้ำหนักแห้งราก และ (ค) น้ำหนักแห้งรวมทั้งต้น

Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

มนตรี(2533) พบว่าต้นกล้าลำไยพันธุ์ดอทีบลูกในถุงขนาด 6×10 นิ้ว มีการเจริญเติบโตในทุกลักษณะน้อยกว่าต้นกล้าที่บลูกในถุงขนาดใหญ่กว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 12 เดือน เช่นเดียวกับการทดลองในต้นกล้าโกโก้ (Prawoto, 1984) และสัน (Davis and Whitcomb, 1975) เป็นต้น แต่การที่ทดลองกับต้นกล้ามะขาม และใช้ถุงชำเพียง 2 ชนาดที่มีขนาดใกล้เคียงกันก็เนื่องจากว่าชาวสวนโดยทั่วไปมักใช้ถุงทึ้งสองขนาดนี้ในการเพาะเมล็ดมะขาม ดังนั้นมือผลการทดลองของมาในลักษณะที่ว่า การเจริญเติบโตของต้นกล้าในถุงทึ้ง 2 ชนาดนี้ใกล้เคียงกัน (ภาพที่ 12) โดยที่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ในกรณีนี้แก่ชาวสวนก็อาจแนะนำให้ใช้ถุงขนาด 5×8 นิ้ว ก็เพียงพอ เนื่องจากจะมีราคาต่อถุงถูกกว่าใช้วัสดุชำเที่ยวน้อยกว่า และประหยัดพื้นที่ในการเพาะเลี้ยง

ภาพที่ 12 ต้นกล้ามะขามที่บลูกในถุงชำขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว เมื่ออายุได้ 5 เดือน

4.4.4 ปริมาณของในไตรเจน ฟอสฟอรัส และ บีตัลเชียม ทั้งหมดในใบ ลำต้น และรากเป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก

ปริมาณของในไตรเจน ฟอสฟอรัส และ บีตัลเชียม เป็นเบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักแห้งของใบ ลำต้น และรากของต้นกล้ามีขนาด 5×8 หรือ 6×10 นิ้ว มีแนวโน้มที่จะทำให้ค่าของแต่ละธาตุในใบ ราก และลำต้น สูงขึ้นในต้นกล้าที่เพาะในถุงที่มีขนาดใหญ่กว่า เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 5 เดือน (ตารางที่ 12)

การใช้ถุงขนาด 5×8 หรือ 6×10 นิ้ว นั้นถูกที่มีขนาดใหญ่กว่ามีแนวโน้มที่จะทำให้ปริมาณในไตรเจนในส่วนของใบ ลำต้น และราก มีมากขึ้น โดยมีค่า 1.14 และ 2.32 0.54 และ 1.01 กับ 0.67 และ 1.29 โดยน้ำหนักของใบ ลำต้น และราก ตามลำดับ

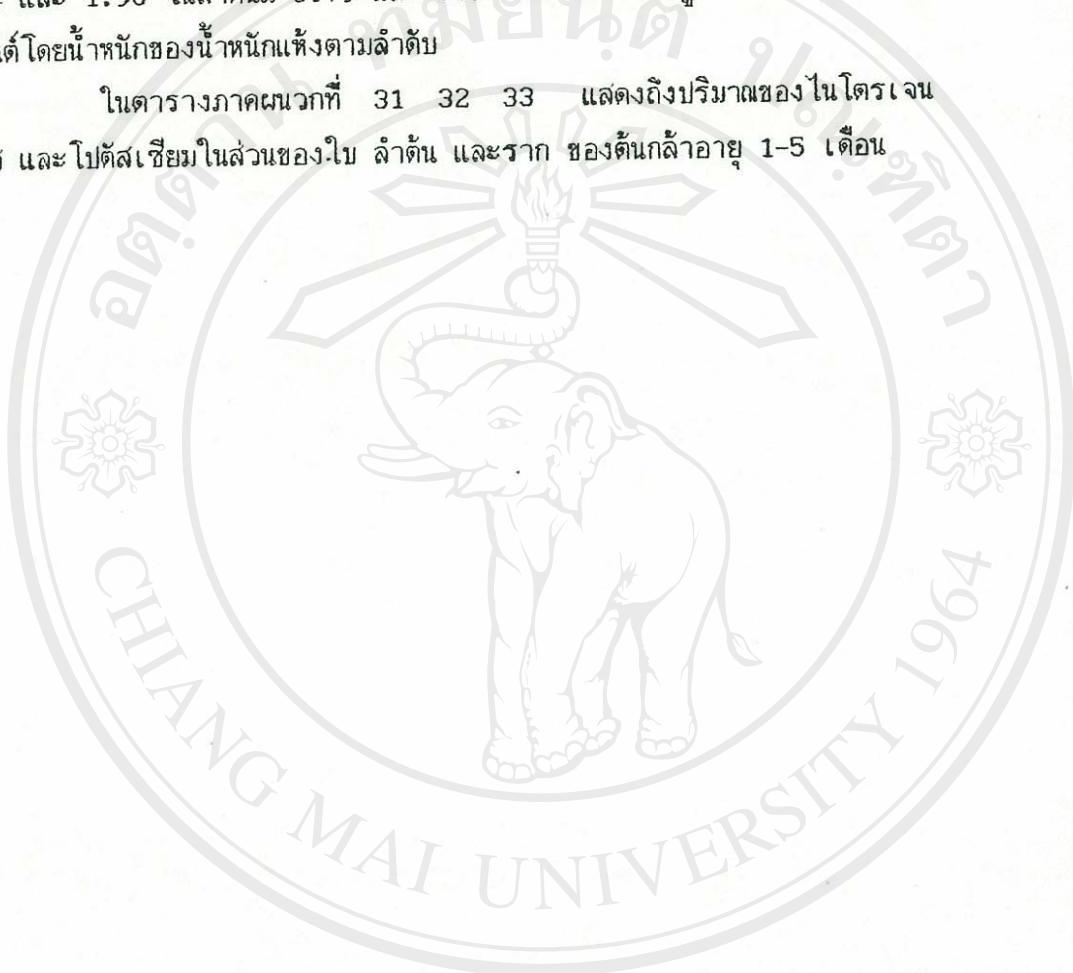
ตารางที่ 12 ปริมาณของในไตรเจน ฟอสฟอรัส และ บีตัลเชียม ทั้งหมดในใบ ลำต้น และราก (เบอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก) ของต้นกล้ามีขนาดที่ได้รับแสงในระดับความเข้ม 30 50 และ 100 เบอร์เซ็นต์ เมื่ออายุได้ 5 เดือน

ระดับความเข้มแสง (%)	ในไตรเจน		ฟอสฟอรัส (%)		บีตัลเชียม (%)	
	ใบ	ลำต้น	ราก	ใบ	ลำต้น	ราก
5x8	1.14	0.54	0.67	0.07	0.07	0.12
6x10	2.32	1.01	1.29	0.25	0.19	0.31
				1.04	0.79	0.98
				1.90	0.94	1.17

ฟอสฟอรัสในใบเท่ากับ 0.07 และ 0.25 ในลำต้นเท่ากับ 0.07 และ 0.19 ในรากเท่ากับ 0.12 และ 0.31 เบอร์เซ็นต์ โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งใน ลำต้น และราก ตามลำดับ เมื่อใช้ถุงขนาด 5×8 และ 6×10 นิ้ว ตามลำดับ ในการเพาะต้นกล้า

ลักษณะปริมาณ โปรดัสเซียมก์ เช่นเดียวกัน การใช้สูง โตรีแวนว โน้มที่จะทำให้มีการสะสมธาตุ โปรดัสเซียม ในตันกล้ามากกว่าการใช้สูงชนิดเล็ก โดยในไข่มีโปรดัสเซียมอยู่ 1.04 และ 1.90 ในลำดับมี 0.79 และ 0.94 และในรากมีอยู่ 0.98 และ 1.71 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้งตามลำดับ

ในตารางภาคผนวกที่ 31 32 33 แสดงถึงปริมาณของไข่ในโตรเจน ฟอสฟอรัส และ โปรดัสเซียมในล่วงของไข่ ลำดับ และราก ของตันกล้า อายุ 1-5 เดือน

จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.5 ผลการทดลองที่ 5 อิทธิพลของ GA_3 ที่มีต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

ทำการทดลองโดยผ่น GA_3 ในอัตราความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สต.ล. ให้กับต้นกล้ามะขามทุก 7 วัน จำนวน 3 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อต้นกล้ามะขามมีใบจริง 2 ใบ ในสารละลายน้ำ จะผสมสารจับในไตรตัน เชี.เอส 7 ความเข้มข้น 0.1 เปอร์เซ็นต์ และบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เมื่อต้นกล้ามีอายุ 1-5 เดือน ผลปรากฏดังนี้

4.5.1 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้น

เมื่อวัดการเจริญเติบโตด้านความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้น ปรากฏว่าโดยทั่วไปแล้ว GA_3 ไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตเลย เมื่อเทียบกับต้นที่ไม่ได้รับ GA_3 แม้ว่าจะมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความสูง แต่ลดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้ง ลำต้นมากตาม (ตารางที่ 13)

ความสูงของต้นกล้ามีค่าอยู่ในช่วง 42.40-56.50 ซม. เมื่อผ่นด้วย GA_3 ที่ระดับความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สต.ล.

การพ่น GA_3 ที่ระดับ 0-250 สต.ล. ทำให้ต้นกล้ามีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นมีค่าระหว่าง 2.89-3.88 มม.

ล้ำหรับน้ำหนักแห้งของลำต้นนั้นมีค่าอยู่ในช่วง 0.93-3.73 กรัม เมื่อผ่นด้วย GA_3 ที่ระดับ 0-250 สต.ล.

การเพิ่มของความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้นจะแปรปรวนอย่างมาก การวัดผลครั้งหลังมีข้อควรที่ได้ผลน้อยกว่าการวัดผลครั้งก่อนหน้านี้อย่างไรก็ตาม GA_3 ในทุกระดับไม่มีผลต่อการเพิ่มการเจริญเติบโตเลย เมื่อเทียบกับพวกที่ไม่ได้รับ GA_3 (ตารางผนวกที่ 34 35 36 และ ภาพที่ 13)

ตารางที่ 13 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งของต้นกล้ามะขามที่พ่นด้วย GA_3 ระดับต่าง เมื่ออายุได้ 12 เดือน

ระดับ GA_3 (สต.ล.)	ความสูง (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลาง (มม.)	น้ำหนักแห้งลำต้น (ก.)
0	44.00	3.88	3.68
50	54.00	3.08	2.39
100	54.50	3.41	2.53
150	56.50	3.78	3.73
200	50.33	3.75	3.13
250	42.40	2.89	0.93
LSD (0.05)	13.02	0.98	2.05

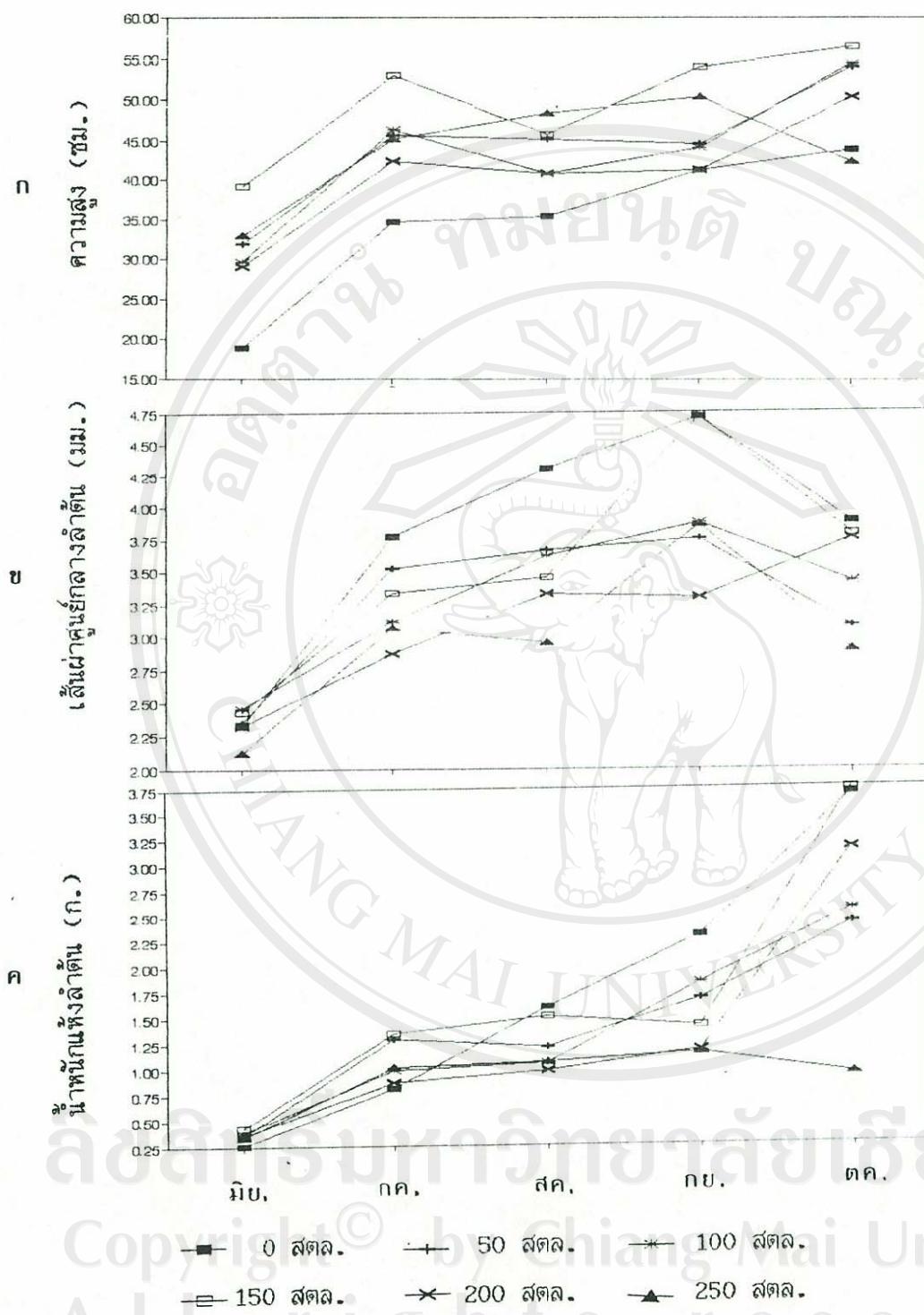
4.5.2 จำนวนใบประกอบและน้ำหนักแห้งใบ

GA_3 ในระดับ 0-250 สต.ล. ที่พ่นแก้ต้นกล้ามะขามนั้นไม่ช่วยให้จำนวนใบประกอบและการสะสมน้ำหนักแห้งของใบด่างกันในทางสถิติเดือย่างใด ในทางตรงข้ามกลับมีแนวโน้มที่จะลดลง (ตารางที่ 14)

ต้นกล้ามะขามที่พ่นด้วย GA_3 ที่ระดับความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สต.ล. มีจำนวนใบประกอบตั้งแต่ 11.60-50.00 ใน

น้ำหนักแห้งใบมีค่าตั้งแต่ 0.43 จนถึง 3.25 กรัม เมื่อพ่นด้วย GA_3 ความเข้มข้น 0-250 สต.ล.

จำนวนใบประกอบและน้ำหนักแห้งใบ มีความแปรปรวน โดยดูได้จากตารางผนวกที่ 37 38 และ ภาพที่ 14)

ภาพที่ 13 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขามที่พ่นด้วย GA_3 ระดับความเข้มข้น 0 - 50
100 150 200 และ 250 สต.l. เมื่ออายุได้ 1 - 5 เดือน
(ก) ความสูง (ข) เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และ (ค) น้ำหนักแห้งลำต้น

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 14 จำนวนในประกอบและน้ำหนักแห้ง ในของต้นกล้ามะเขามที่พ่นด้วย GA_3 ที่ระดับต่าง ๆ เมื่ออายุได้ 12 เดือน

ระดับ GA_3 (สตล.)	จำนวนในประกอบ	น้ำหนักแห้งใน (ก.)
0	40.20	3.25
50	27.83	1.29
100	26.50	1.49
150	50.00	2.57
200	31.00	2.41
250	11.60	0.43
LSD (0.05)	17.89	1.49

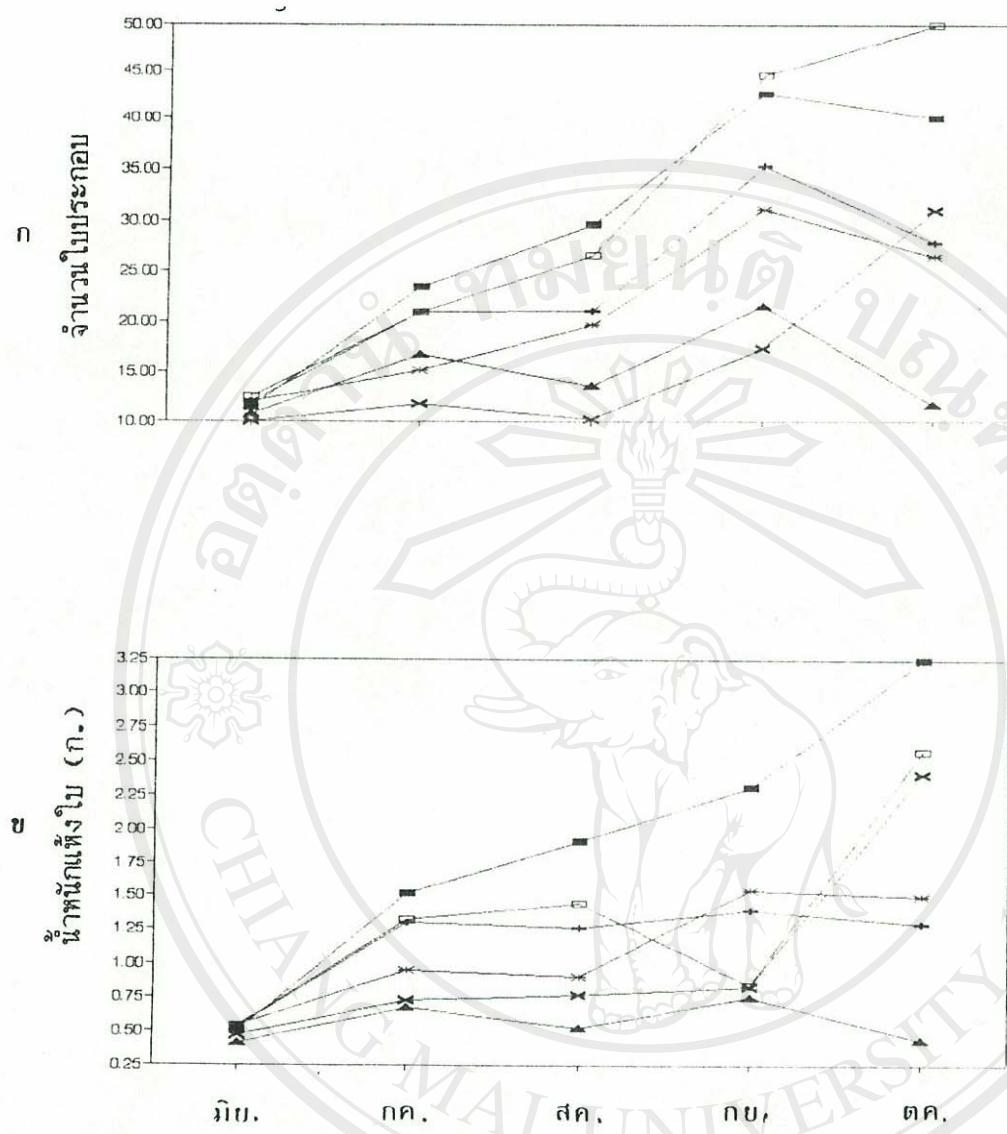
4.5.3 น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเหนือดิน : รากและน้ำหนักแห้งรวม

น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเหนือดิน :

ราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้า ชั่งพ่นด้วย GA_3 ระดับความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สตล. น้ำหนักมีแนวโน้มที่จะลดลง แม้ว่าส่วนใหญ่จะไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติ (ตารางที่ 15)

น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดินของต้นกล้ามีค่า 1.36-6.93 กรัม เมื่อพ่นด้วย GA_3 ที่ระดับ 0 50 10 150 200 และ 250 สตล.

ส่วนน้ำหนักแห้งรากมีค่าอยู่ระหว่าง 0.69-4.15 กรัม ซึ่งพบว่าค่า
น้ำหนักแห้ง 0.69 กรัม นี้เป็นของต้นกล้าที่พ่นด้วย GA_3 250 สตล. ที่ส่วนใหญ่จะมีการเจริญเติบโตต่ำมาก โดยบางต้นมีอาการยอดและใบบางส่วนแห้งตั้งแต่ในระยะแรก
อันอาจจะเนื่องมาจากการความเข้มข้นที่สูงเกินไป

ผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาพที่ 14 การเจริญเติบโตของตัวกล้ามเนื้อที่พันด้วย GA_3 ระดับความเข้มข้น 0 - 50
100 150 200 และ 250 สศล. เมื่ออายุได้ 1 - 5 เดือน
(ก) จำนวนในประกอบ (ข) น้ำหนักแห้งใน

อัตราส่วนระหว่างส่วนเห็นอุดิน: ราก ของตันกล้าอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน
คือ 1.57-1.97:1 ซึ่งทำให้ทราบว่าการเจริญเติบโตของส่วนเห็นอุดินและรากมีสัดส่วน
ใกล้เคียงกัน

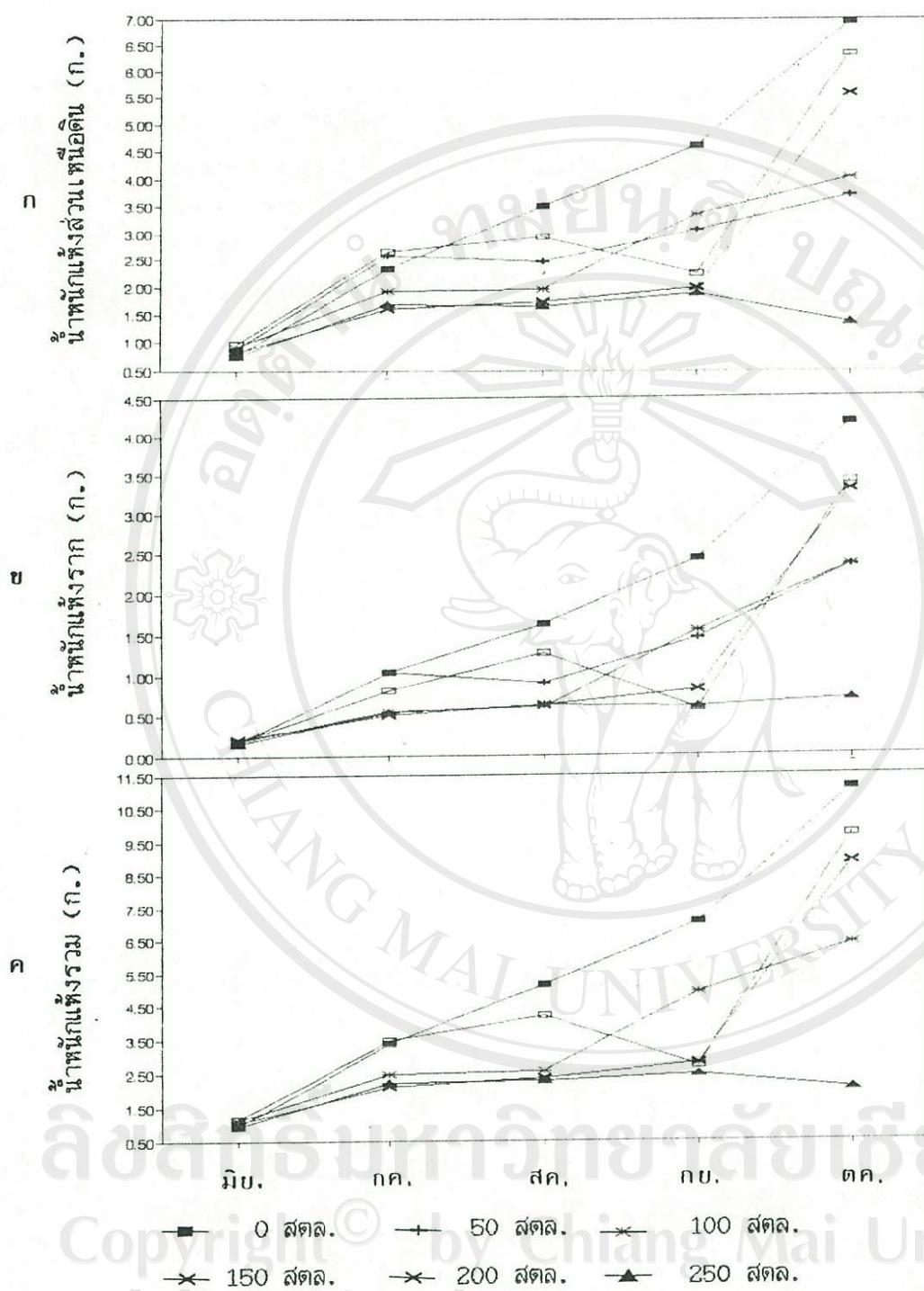
น้ำหนักแห้งรวมของตันกล้าที่พ่นด้วย GA_3 ที่ระดับ 0-250 สตล. หรือไม่
พนกตาม จะมีค่าตั้งแต่ 2.05-11.08 กรัม ซึ่งจะเห็นว่าการใช้ GA_3 มีแนวโน้มที่จะทำให้
การเจริญเติบโตลดลง เมื่อเทียบกับพากที่ไม่ได้รับ GA_3 เลย

การเปลี่ยนแปลงของส่วนเห็นอุดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวม
ของตันกล้าแสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 39 40 41 และ ภาพที่ 15

ตารางที่ 15 น้ำหนักแห้งส่วนเห็นอุดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเห็นอุดิน: ราก
และน้ำหนักแห้งรวมของตันกล้ามีความที่พ่นด้วย GA_3 ที่ระดับต่าง ๆ เมื่อ^{เมื่อ}
อายุได้ 5 เดือน

ระดับ GA_3 (สตล.)	นน.แห้งส่วนเห็นอุดิน (ก.)	นน.แห้งราก (ก.)	อัตราส่วนเห็นอุดิน: ราก (ก.)	นน.แห้งรวม (ก.)
0	6.93	4.15	1.66:1	11.08
50	3.68	2.33	1.57:1	6.01
100	4.02	2.34	1.71:1	6.36
150	6.30	3.39	1.85:1	9.69
200	5.54	3.29	1.68:1	8.83
250	1.36	0.69	1.97:1	2.05
LSD (0.05)	3.41	2.10	-	5.43

จากการทดลองพอกล้าวได้ว่า GA_3 ทุกระดับความเข้มข้นมีผลต่อการเจริญ^{เติบโต}ของตันกล้ามีความน้อยมาก โดยทั่วไปมีแนวโน้มที่จะเพิ่มความสูง แต่ไปลดขนาดเลี้น
ผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งรวมลง แต่ก็ไม่มีความแตกต่างทางสถิติเต็ออย่างไร

ภาพที่ 15 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามชำนาญที่พ่นตัวด้วย GA₃ ระดับความเข้มข้น 0 - 50
100 150 200 และ 250 สต.ล. เมื่ออายุได้ 1 - 5 เดือน
(ก) น้ำหนักแห้งส่วนเหงื่อต้น (ข) น้ำหนักแห้งราก และ (ค) น้ำหนักแห้ง
ทั้งต้น

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ยกเว้นต้นกล้าที่ได้รับ GA_3 250 สต.ล. ที่แสดงอาการยอดแห้งและมีการเจริญเติบโตต่ำมาก ตั้งแต่ต้น ซึ่งอาจเป็นเพราะได้รับ GA_3 ในความเข้มข้นที่สูงเกินไป ทำให้น้ำหนักแห้งรวมลดลง เมื่อเทียบกับต้นที่ไม่ได้พ่นสาร เป็นเพราะมีจำนวนน้ำหนักในลดลง รวมถึงน้ำหนักแห้งส่วนเหนือคิน และน้ำหนักแห้งราก ก็มีแนวโน้มลดลงด้วย ในภาพที่ 16 แสดงถึงต้นกล้าที่ได้รับ GA_3 ในระดับต่าง ๆ เมื่อตัดกล้าอายุได้ 5 เดือน นอกจากนี้ อาจเป็นไปได้ว่าการให้ GA_3 แก่ต้นกล้าในระยะที่อ่อน คือเม็ดใบจริงเพียง 2 ใน มีการตอบสนองในเรื่องของการยืดตัวของต้นกล้า

ภาพที่ 16 ต้นกล้ามะขามที่พ่นด้วย GA_3 ที่ระดับความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สต.ล. เมื่อต้นกล้าอายุได้ 5 เดือน

4.5.4 ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และไบต์สเชียร์ ทั้งหมดในใบ ลำต้น และราก เป็นปัจจัยเชิงตัวแปรที่มีผลต่อการเจริญเติบโต

เมื่อตัดกล้ามะขามที่ได้รับการพ่นสาร GA_3 ในระดับความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สต.ล. พบร้าว่า GA_3 ไม่ได้ทำให้เกิดความแตกต่างของปริมาณ

ในโตรเจน ฟอสฟอรัส และไบต์สเซี่ยมในใน ล้ำตัน และรากมากนัก (ตารางที่ 16) เมื่อต้นกล้ามีอายุ 5 เดือน

พบว่าปริมาณของในโตรเจนในใน ล้ำตัน และราก เป็นเบอร์เช่นต์โดยน้ำหนัก มีค่าอยู่ในช่วง 1.62-2.52 0.61-1.37 และ 0.97-1.45 ตามล้ำตับ เมื่อพ่นด้วย GA_3 ความเข้มข้น 0 50 100 150 200 และ 250 สตูล.

ตารางที่ 16 ปริมาณของในโตรเจน ฟอสฟอรัส และไบต์สเซี่ยม ทั้งหมดในใน ล้ำตัน และราก (เบอร์เช่นต์โดยน้ำหนัก) ของต้นกล้ามีชามที่ได้รับการพ่นด้วย GA_3 เมื่ออายุได้ 5 เดือน ระดับต่างๆ

ระดับ GA_3 สตูล.	ในโตรเจน			ฟอสฟอรัส (% โดยน้ำหนัก)			ไบต์สเซี่ยม		
	ใน	ล้ำตัน	ราก	ใน	ล้ำตัน	ราก	ใน	ล้ำตัน	ราก
0	1.85	0.73	0.98	0.19	0.13	0.19	1.84	0.95	1.09
50	2.46	1.10	1.45	0.25	0.17	0.25	1.93	0.86	0.99
100	2.19	0.97	1.26	0.25	0.19	0.24	1.50	0.84	1.14
150	1.74	0.61	0.97	0.25	0.13	0.19	1.87	1.08	1.28
200	1.62	0.72	1.20	0.25	0.25	0.25	1.61	1.13	1.27
250	2.52	1.37	1.35	0.25	0.16	0.25	2.01	1.21	1.22

ส่วนปริมาณของฟอสฟอรัสที่ได้รับการพ่น GA_3 ตั้งแต่ 0-250 สตูล. มีค่าอยู่ระหว่าง 0.19-0.25 0.13-0.25 และ 0.19-0.25 เบอร์เช่นต์ โดยน้ำหนักของใน ล้ำตัน และราก ตามล้ำตับ

การทดลองพ่น GA_3 ทุกระดับในครั้งนี้ ทำให้ปริมาณไบต์สเซี่ยมในใน ล้ำตัน และรากเป็นเบอร์เช่นต์โดยน้ำหนักของน้ำหนัก มีค่าอยู่ในช่วง 1.50-2.01 0.84-1.21 และ 0.99-1.28 ตามล้ำตับ

ผลของ GA_3 ต่อปริมาณไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโปตัสมีเซียม ตั้งแต่
ต้นกล้ามีอายุ 1-5 เดือน แสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 42 43 44

จิรศิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

4.6 ผลการทดลองที่ 6 อิทธิพลของน้ำหนักเมล็ดที่มีต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้า

ทำการเพาะเมล็ดในถุงด้านขนาด 6×10 นิ้ว โดยใช้เมล็ดที่มีน้ำหนักต่างกัน คือ เมล็ดที่มีน้ำหนักอยู่ในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัมต่อมหาล็ด เลี้ยงต้นกล้าไว้ภายใต้ร่มเงา 50 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้ตัวช่วยพรางแสงพลาสติกลึ่งดำ บันทึกข้อมูลต่าง ๆ เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1-5 เดือน ดังนี้

4.6.1 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้น

การเจริญเติบโตทางด้านความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นและน้ำหนักแห้งของลำต้นของต้นกล้า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเมื่อเพาะต้นกล้าด้วยเมล็ดที่มีน้ำหนักในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัมต่อมหาล็ด (ตารางที่ 17) แม้ว่าเมล็ดที่มีน้ำหนักน้อยจะมีแนวโน้มที่จะมีการเติบโตดีกว่าก็ตาม

ต้นกล้ามีความสูง 34.71 33.43 และ 32.14 ซม. เมื่อเพาะด้วยเมล็ดที่มีน้ำหนักในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัมต่อมหาล็ด ตามลำดับ

ตารางที่ 17 ความสูง เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น และน้ำหนักแห้งลำต้นของต้นกล้ามีขามที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำหนักต่างกัน เมื่ออายุได้ 5 เดือน

น้ำหนักเมล็ด (ก./เมล็ด)	ความสูง (ซม.)	เส้นผ่าศูนย์กลางลำต้น (มม.)	น้ำหนักแห้งลำต้น (ก.)
0.86-0.95	34.71	3.95	2.12
1.01-1.10	33.43	3.87	1.37
1.16-1.25	32.14	3.82	1.42
LSD (0.05)	NS	NS	NS

ต้นกล้ามีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3.95 3.87 3.82 มม. เมื่อเทียบ
จากเมล็ดที่มีน้ำหนัก 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัม/เมล็ด ตามลำดับ
ล่วงเนื้าหนักแห้งของลำต้นมีค่า 2.12 1.37 และ 1.42 กรัม ตามลำดับ
น้ำหนักเมล็ดจากน้อยไปมาก

การเปลี่ยนแปลงของความสูง เส้นผ่าศูนย์กลาง และน้ำหนักแห้งลำต้น[†]
ตั้งแต่เริ่มทดลองในเดือนมิถุนายน จนถึงสุดในเดือนตุลาคม แสดงในตารางผนวกที่ 45
46 47 และ ภาพที่ 17

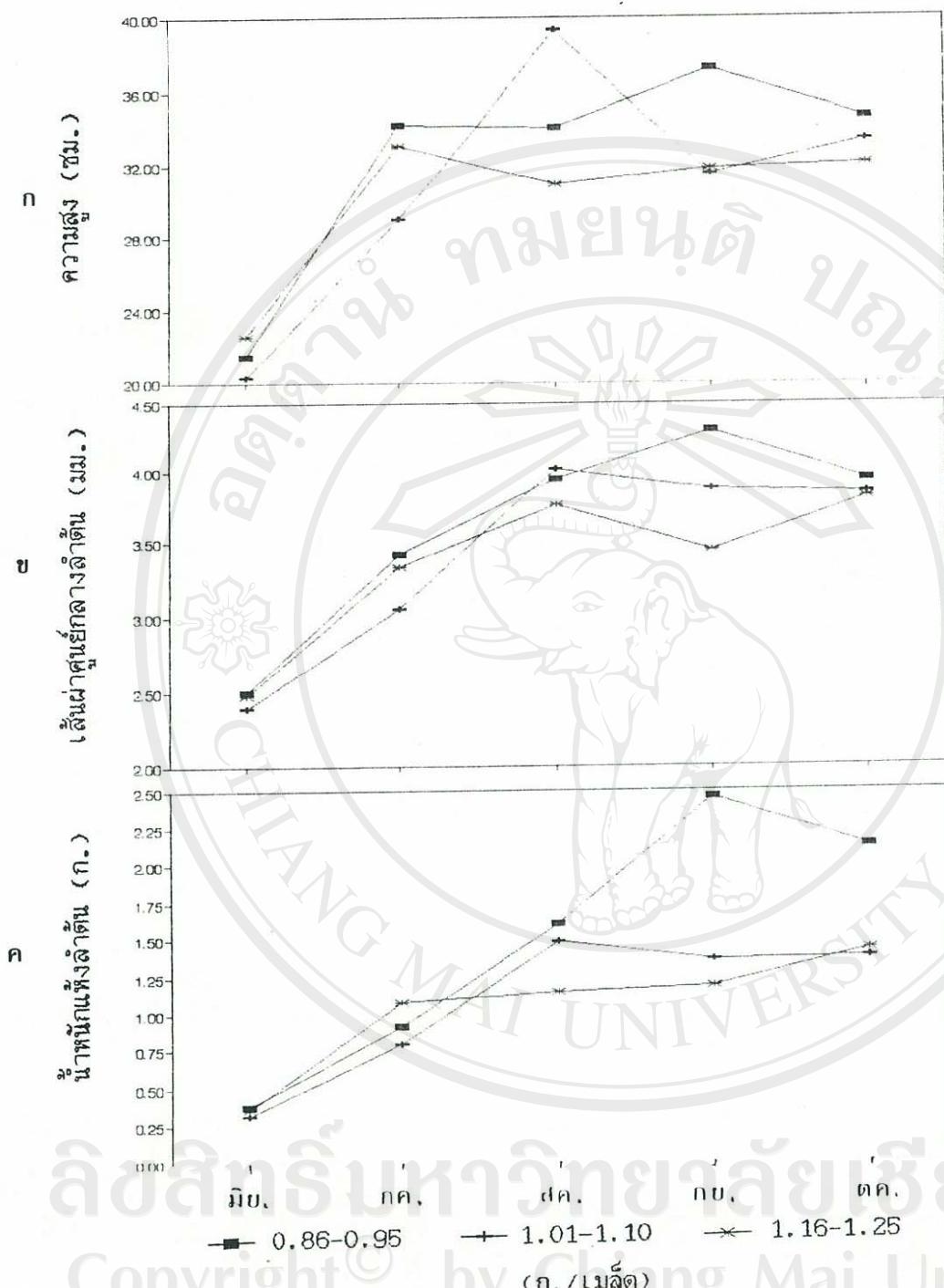
4.6.2 จำนวนใบประกอบ และน้ำหนักแห้งใน

จำนวนใบประกอบ และน้ำหนักแห้งในของต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำ
หนักอยู่ในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัมต่อเมล็ด ไม่มีความ
แตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 18)

เมื่อเทียบต้นกล้าจากเมล็ดที่มีน้ำหนัก 0.86-0.95 1.01-1.10 และ
1.16-1.25 กรัมต่อเมล็ด จะให้ต้นกล้าที่มีจำนวนใบประกอบเป็น 22.43 26.00
และ 16.86 ในตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนใบประกอบและน้ำหนักแห้งของต้นกล้าของชามที่เพาะจากเมล็ดที่มี
น้ำหนักต่างกัน เมื่ออายุได้ 5 เดือน

น้ำหนักเมล็ด (ก./เมล็ด)	จำนวนใบประกอบ (ก.)	น้ำหนักแห้งใน (ก.)
0.86-0.95	22.43	1.52
1.01-1.10	26.00	1.50
1.16-1.25	16.86	0.98
LSD (0.05)	NS	NS

ภาพที่ 17 การเจริญเติบโตของตัวกล้ามacheam ที่ปลูกจากเมล็ดที่มีน้ำหนักอยู่ในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัม/เมล็ด เมื่ออายุได้ 1-5 เดือน (ก) ความสูง (ข) เส้นผ่าศูนย์กลางลำตัว และ (ค) น้ำหนักแห้งลำตัว

น้ำหนักแห้งใบของต้นกล้ามีค่า 1.52 1.50 และ 0.98 กรัม ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นจำนวนใบประกอบและน้ำหนักแห้งของต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำหนักต่างกันจะใกล้เคียงกันดังแต่เดือนแรกถึงเดือนสุดท้ายของการทดลอง (ตารางที่ 48 49 และภาพที่ 18)

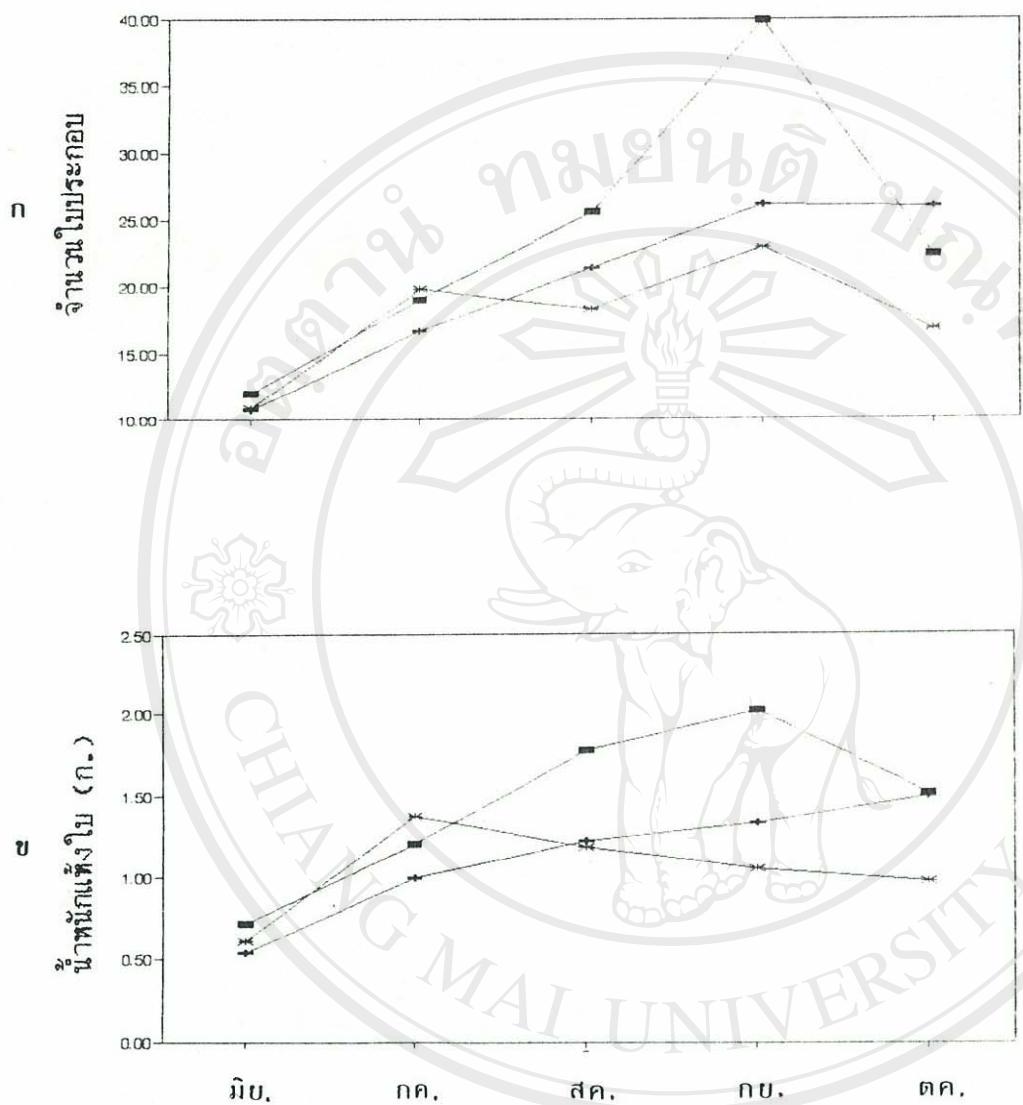
4.6.3 น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเหนือดิน: ราก และน้ำหนักแห้งรวม

น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำหนักอยู่ในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัม ต่อเมล็ดนั้น ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเดือย่างใด (ตารางที่ 19) น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดินของต้นกล้ามีค่าเป็น 3.65 2.87 และ 2.41 กรัม เมื่อเพาะจากเมล็ดน้ำหนัก 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัมต่อเมล็ด ตามลำดับ

ตารางที่ 19 น้ำหนักแห้งส่วนเหนือดิน น้ำหนักแห้งราก อัตราส่วนของส่วนเหนือดิน: ราก และน้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้ามีช่วงที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำหนักต่างกัน เมื่ออายุได้ 5 เดือน

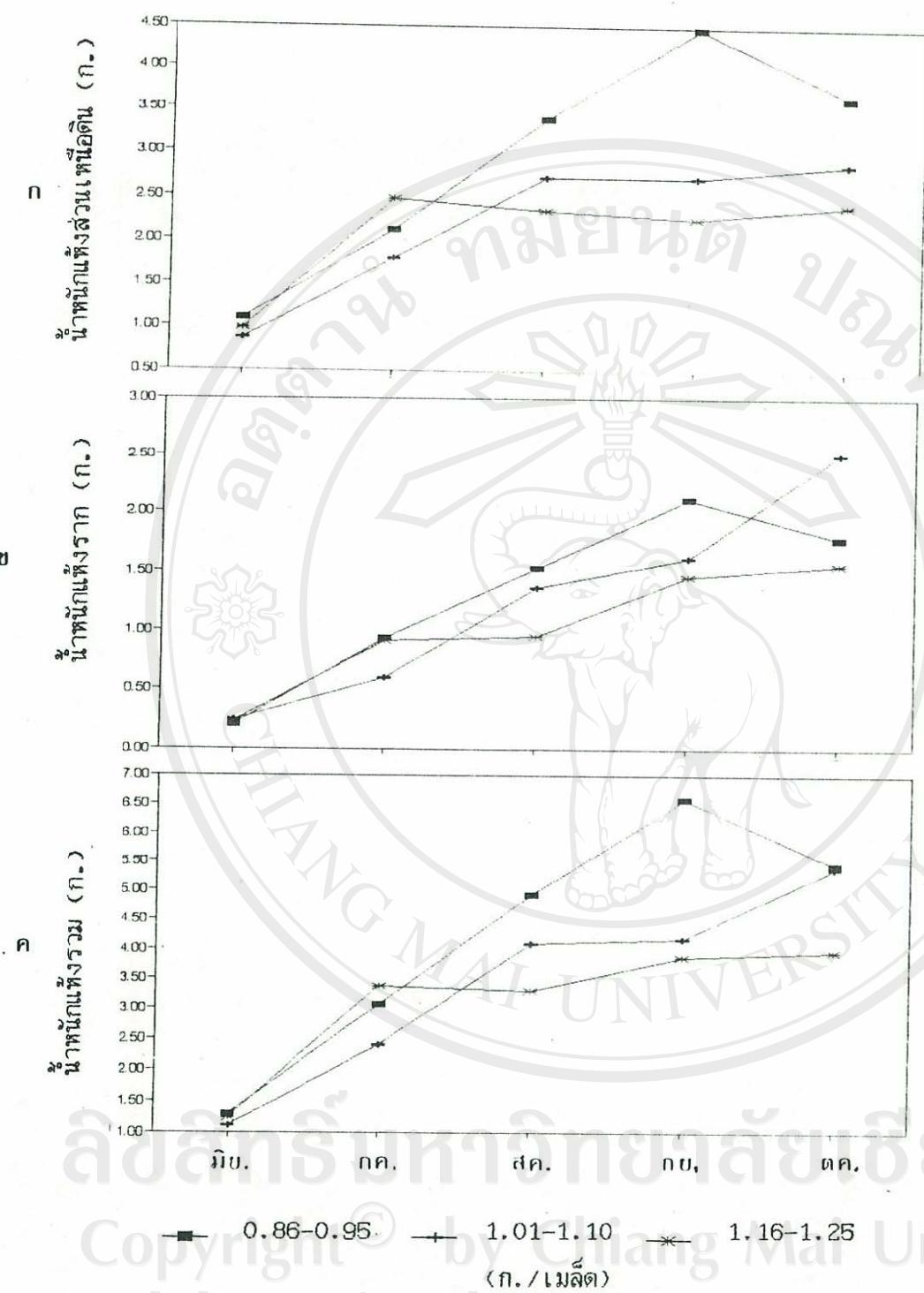
น้ำหนักเมล็ด (ก./เมล็ด)	นน.แห้งส่วนเหนือดิน (ก.)	นน.แห้งราก (ก.)	ส่วนเหนือดิน: ราก (ก.)	น.แห้งรวม (ก.)
0.86-0.95	3.65	1.78	2.04:1	5.44
1.01-1.10	2.87	2.51	1.14:1	5.39
1.16-1.25	2.41	1.56	1.54:1	3.97
LSD (0.05)	NS	NS	NS	NS

ส่วนต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำหนักน้อยไปพามาก มีน้ำหนักแห้งราก เป็น 1.78 2.51 และ 1.56 กรัม ตามลำดับ

■ 0.86-0.95 + 1.01-1.10 * 1.16-1.25
(ก./เมล็ด)

ภาพที่ 18 การเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขามที่ปลูกจากเมล็ดที่มีน้ำหนักอยู่ในช่วง 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัม/เมล็ด เมื่ออายุได้ 1-5 เดือน (ก) จำนวนในประกอบ (ข) น้ำหนักแห้งใน

ภาพที่ 19 การเจริญเติบโตของตัวกล้ามขา
มที่ปลูกจากเมล็ดที่มน้ำหนักอยู่ในช่วง
0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัม/เมล็ด เมื่ออายุ
ได้ 1-5 เดือน (ก) น้ำหนักแห้งส่วนเนื้อตัน (ข) น้ำหนักแห้งราก
และ (ค) น้ำหนักแห้งรวมทั้งต้น

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

อัตราส่วนของส่วนเห็นอีดิน: ราก ของต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดมีน้ำหนักมากเท่ากันในเมื่อมีอัตราส่วนสูงคือ 2.04:1 1.14:1 และ 1.54:1 จากเมล็ดน้ำหนักน้อยไปมาก ตามลำดับ

น้ำหนักแห้งรวมของต้นกล้ามีค่าเป็น 5.44 5.39 และ 3.97 กรัม เมื่อเพาะจากเมล็ดน้ำหนัก 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัมต่อเมล็ด ตามลำดับ

โดยทั่วไปการเพิ่มน้ำหนักแห้งส่วนเห็นอีดิน น้ำหนักแห้งราก และน้ำหนักแห้งรวมจะค่อย ๆ สูงขึ้นตามเวลา แต่บางช่วงก็พบว่ามีความแปรปรวน เช่นกัน (ตารางผนวกที่ 50 51 52 และภาพที่ 19)

กล่าวโดยรวมแล้วการเจริญเติบโตของต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดทุกชนิด มีการเจริญเติบโตที่ไม่แตกต่างกันในทางลักษณะ (ภาพที่ 20) แม้จะดูเหมือนว่าน้ำหนักแห้งรวมต่างกันมาก

ภาพที่ 20 ต้นกล้ามีขนาดที่ปัจจุบันจากเมล็ดที่มีน้ำหนัก 0.86-0.95 1.01-1.10 และ 1.16-1.25 กรัม/เมล็ด เมื่อต้นกล้าอายุได้ 5 เดือน

4.6.4 ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และไบต์สเชียม ทั้งหมดในใบ ลำต้น และราก เป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก

การเพาะต้นกล้ามะขามโดยใช้เมล็ดที่มีน้ำหนักอยู่ในช่วง 0.86–0.95 1.01–1.10 และ 1.16–1.25 กรัมต่อมেล็ด จะทำให้ปริมาณไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และไบต์สเชียม (เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักแห้ง) ในใบ ลำต้น และราก เนี่ยงเล็กน้อย (ตารางที่ 20) เมื่อต้นกล้ามีอายุ 5 เดือน

ตารางที่ 20 ปริมาณของไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และไบต์สเชียม ทั้งหมดในใบ ลำต้น และราก (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนัก) ของต้นกล้ามะขามที่เพาะจากเมล็ดที่มีน้ำหนักต่างกัน เมื่ออายุได้ 5 เดือน

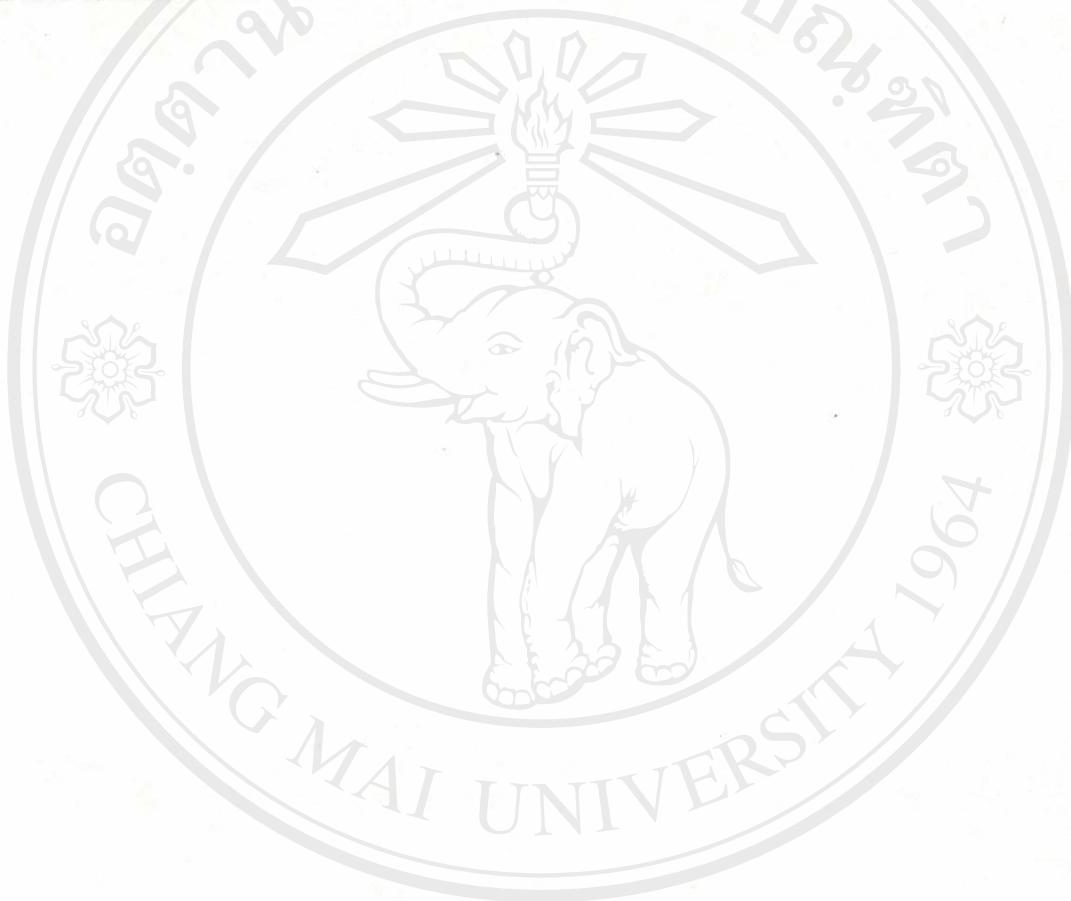
น้ำหนักเมล็ด (ก./เมล็ด)	ในไตรเจน			ฟอสฟอรัส			ไบต์สเชียม		
	ใน	ลำต้น	ราก	ใน	ลำต้น	ราก	ใน	ลำต้น	ราก
0.86–0.95	1.72	0.77	1.13	0.13	0.07	0.19	1.52	0.84	1.10
0.01–1.10	1.28	1.44	1.12	0.19	0.19	0.13	1.57	0.88	1.08
1.16–1.25	2.11	1.96	1.43	0.25	0.19	0.25	1.99	0.77	1.18

ต้นกล้าที่ได้จากการเพาะเมล็ดที่มีน้ำหนัก 0.86–0.95 1.01–1.10 และ 1.16–1.25 กรัมต่อมেล็ด จะทำให้ปริมาณไนโตรเจน (เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้ง) ในใบ ลำต้น และราก มีค่าอยู่ในช่วง 1.72–2.11 0.77–1.96 และ 1.12–1.43 ตามลำดับ

ปริมาณของฟอสฟอรัสต่างกันน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นปริมาณใน ลำต้น หรือราก โดยที่มีค่าอยู่ในระหว่าง 0.13–0.25 0.07–0.19 และ 0.13–0.25 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ เมื่อเพาะด้วยเมล็ดทั้ง 3 ขนาดน้ำหนัก

สำหรับปริมาณของ بوتัลเชียมในใน ลำต้น และราก ของต้นกล้าที่เพาะจากเมล็ดน้ำหนักต่างกัน มีค่าเป็น 1.52-1.99 0.77-0.88 และ 1.08-1.18 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ

ในตารางภาคผนวกที่ 53 54 55 แสดงถึงปริมาณของไนโตรเจนฟอฟอรัส และ بوتัลเชียมที่พบในใน ลำต้น และราก เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1-5 เดือน

จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved

4.7 ข้อเสนอแนะถึงแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งการเจริญเติบโตของต้นกล้ามacheam

จากการทดลองในหัวข้อดัง ๆ เพื่อหาแนวทางปฏิบัติในการเร่งการเจริญเติบโตของต้นกล้ามacheam โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเดือนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต้นกล้า ซึ่งโดยทั่วไปต้องการขนาด 5 มม. ขึ้นไปเพื่อใช้ในการทากกิ้ง อาจสรุปแนวทางปฏิบัติสำหรับการเตรียมต้นเดือนะชามได้ดังนี้

- ก่อนเพาะเมล็ดมะชาม จากการสังเกตพบว่า การนำเมล็ดแซ่น้ำก่อนเพาะจะทำให้เมล็ดองอกเร็วขึ้น การแซ่ควรแซ่นเน้นว่าเมล็ดบวม ไม่จำกัดเวลาในการแซ่ แต่เมล็ดจะบวมน้ำหลังการแซ่เมล็ดไว้แล้วประมาณ 2 วัน (48 ชั่วโมง)

- การให้ปุ๋ยแก้ต้นกล้ามacheam ควรพิจารณาถึงอัตราที่จะไม่เกิดความเป็นพิษ ปุ๋ยในโครงจีนในรูปปุ๋ยแอมโมเนียมเข้มข้นที่ให้ทางคินแก้ต้นกล้ามacheam ไม่ควรใส่เกิน 2 กรัมต่อต้น ถ้าเกินกว่านี้จะเกิดความเป็นพิษแก้ต้นกล้า ล้วนปุ๋ยในโครงจีนทางใบส่วนใหญ่จะให้ในรูปของปุ๋ยหยุ่ย เรียกว่า การทำลูกน้ำที่ระดับความเข้มข้น 0.50 เปอร์เซ็นต์ ยังไม่เกิดความเป็นพิษแก้ต้นกล้า และมีแนวโน้มว่าการให้มากกว่านี้และถ้ากว่านี้ก็ยังจะไม่เป็นพิษ

- ควรเนยเลี้ยงต้นกล้าไว้ในเรือนโรงที่มีการลดความชื้มแสงลง จากการทดลองนี้พบว่า การเจริญเติบโตและการสะสมน้ำหนักแห้งของต้นกล้าที่ระดับความชื้มแสง 50 เปอร์เซ็นต์ จะดีกว่าพวงวอกอยู่ในแสงปกติมาก

- ขนาดของถุงชำต้นกล้ามacheamควรใช้ขนาด 5x8 นิ้ว โดยถุงขนาด 5x8 นิ้ว จะมีรากค่าต่อหน่วยถูกกว่า ไม่ลื้นเปลือวสุดชำ ประหยัดน้ำที่เพาะเลี้ยง และสามารถนำไปต้นกล้าทั้งถุงขึ้นทับบนต้นได้ง่ายกว่า

- ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ GA₃ ช่วยเร่งการเจริญเติบโตของต้นกล้ามacheam เนื่องจากต้นจะยืดยาวและมีแนวโน้มว่าขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นเนื่นนโยบายต้นที่ไม่ได้ใช้ GA₃

- ในการเลือกเมล็ดมาเพาะต้นกล้าจะใช้เมล็ดที่มีขนาดได้ก็ได้ เนื่องจากขนาดเมล็ดของมะชามไม่ได้ทำให้การเจริญเติบโตของต้นกล้าแตกต่างกัน

- การเพาะต้นกล้ามacheamควรเพาะช่วงก่อนฤดูฝนประมาณ 5-6 เดือน เพราะเมื่อน้ำขึ้นทากกิ้งทั้งถุงจะไม่ต้องเสียเวลาต้น